

GAZETA SAMORZĄDOWA

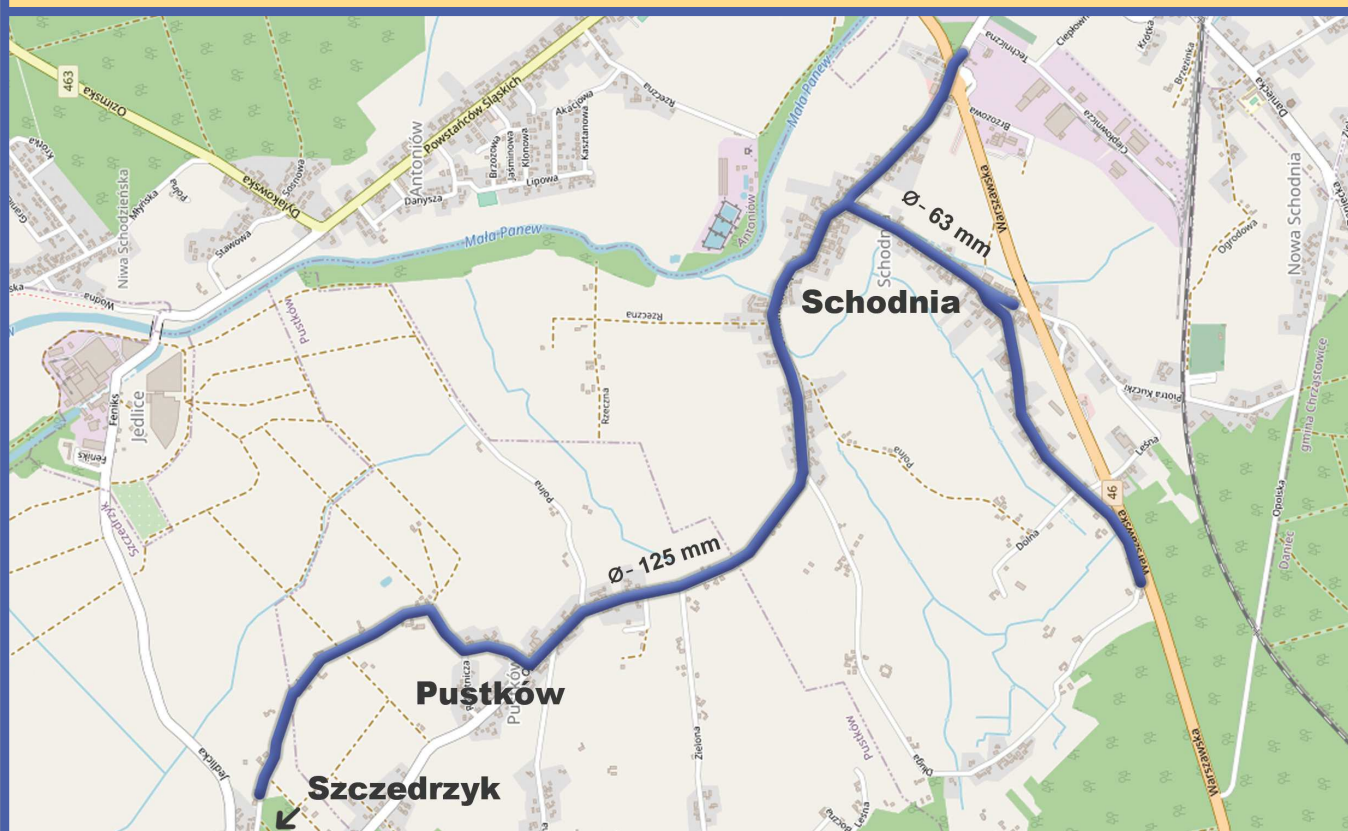
WIADOMOŚCI OZIMSKIE

Sierpień 2022 r. nr 008 (332) • www.ozimek.pl • www.bip.ozimek.pl

ISSN 1234-6055

cena 2,50 zł (w tym 5% VAT)

GAZYFIKACJA GMINY OZIMEK

A W TYM NUMERZE:

Marszałkowska Inicjatywa Sołecka	str. 6
Jubileusze w Krasiejowie	str. 9
Niech żyją Letnie Atrakcje	str. 18
Sezon 2022/23 rozpocząty – piłkarze znów na boiskach	str. 24

Rozbudowa sieci gazowej w Gminie Ozimek

Więcej na stronie 4

ISSN 1234-6055

9 771234 605002

BURMISTRZ INFORMUJE

Dzieci z Gminy Ozimek otrzymały sprzęt komputerowy

Gmina Ozimek otrzymała grant w wysokości 63 500 zł w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020 Osi Priorytetowej V Rozwój cyfrowy JST oraz wzmocnienie cyfrowej odporności na zagrożenia REACT-EU działania 5.1 Rozwój cyfrowy JST oraz wzmocnienie cyfrowej odporności na zagrożenia dotycząca realizacji projektu grantowego „Wsparcie dzieci z rodzin pegeerowskich w rozwoju cyfrowym – Granty PPGR”.

Projekt ma na celu zapewnienie dzieciom i młodzieży z terenów popegeerowskich równego dostępu do rozwoju cyfrowego dlatego otrzymane środki zostały przekazane na zakup sprzętu komputerowego.

W dniu 8 sierpnia br. w Urzędzie Gminy i Miasta w Ozimku wręczono beneficjentom łącznie 24 laptopy, jeden tablet oraz jeden zestaw komputerowy.

„Pandemia COVID-19 zmieniła oblicze polskiego szkolnictwa, udowadniając, że cyfryzacja jest nieodłącznym elementem także tej sfery

naszego życia. Dzisiaj oprócz książki i zeszytu podstawowym wyposażeniem ucznia jest sprzęt komputerowy, dlatego ważne jest by wszystkie dzieci miały do niego równy dostęp. Dzięki projektowi grantowemu pn. „Wsparcie dzieci z rodzin pegeerowskich w rozwoju cyfrowym – Granty PPGR” laptopy, tablet oraz zestaw komputerowy wspomogą dzieci z naszej gminy w osiągnięciu lepszych wyników w nauce” – podsumowuje Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek.

Emilia Jendryassek

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

Sfinansowano w ramach reakcji Unii na pandemię COVID-19

Przebudowa ul. Jaśminowej w Antoniewie

W dniu 10 sierpnia 2022 r. dokonano odbioru końcowego zadania pn. „Przebudowa drogi gminnej ul. Jaśminowej w Antoniewie”, w którym uczestniczyli: Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek, Zastępca Burmistrza Andrzej Brzezina, przedstawiciel wykonawcy – firmy REMOST sp. z o.o. sp. k. z Olesna – Sebastian Mrozek, inspektor nadzoru Przemysław Bońkowski, Sołtys wsi Antoniów – Magdalena Kotula oraz Radny Rady Miejskiej w Ozimku – Marcin Kowalewski.

Inwestycja obejmowała rozbudowę drogi gminnej, budowę kanału technologicznego, przebudowę zjazdów, przebudowę i rozbudowę skrzyżowań z ul. Brzozową, Klonową, Dolną, Lipową, budowę odwodnienia oraz budowę oświetlenia ulicznego. Nawierzchnia została wykonana z kostki betonowej drobnowymiarowej. Wartość inwestycji wyniosła 777 327,21 zł brutto.

"Powstała nowa nawierzchnia z kostki brukowej, oświetlenie oraz system odwodnienia. Inwestycja ta, dzięki kompleksowym rozwiązaniom poprawi komfort życia mieszkańcom Osiedla Zielonego" – podsumowuje Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek.

Krzysztof Koźlik

Dofinansowanie na budowę drogi w Pustkowie

W dniu 11 sierpnia 2022 r. Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek oraz Członek Zarządu Województwa Opolskiego Szymon Ogłaza uroczyście podpisali umowę na dofinansowanie z budżetu Województwa Opolskiego budowy drogi dojazdowej do gruntów rolnych we wsi Pustków.

Budowa drogi ma za zadanie poprawienie warunków funkcjonalno-użytkowych oraz usprawnianie komunikacji i umożliwienie dojazdu do gruntów rolnych. W ramach zadania przewiduje się budowę jezdni o nawierzchni z betonu asfaltowego o szerokości 3,00-3,50 m z utwardzonym poboczem po obu stronach.

Wartość inwestycji opiewa na kwotę 243 052,13 zł, z czego 77 000 zł stanowi dofinansowanie z budżetu Województwa Opolskiego.

"Budowana droga dojazdowa będzie służyła mieszkańcom Pustkowa przede wszystkim jako droga dojazdowa do pól ale z pewnością będzie mogła być wykorzystywana także przez rowerzystów" – komentuje inwestycję Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek

Emilia Jendryassek

fot. UMWO

Sesja Rady Miejskiej w Ozimku

Dnia 20 lipca 2022 r. odbyła się nadzwyczajna Sesja Rady Miejskiej w Ozimku. Podczas obrad radni podejmując uchwały zmienili kategorię ul. Niweckiej w Szczedrzyku na drogę gminną oraz zwiększyli na wniosek Burmistrza Ozimka Mirosława Wieszołka wysokość środków budżetowych przeznaczonych na wsparcie wymiany źródeł ciepła na bardziej ekologiczne.

Radni podjęli następujące uchwały:

- w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy dzierżawy w trybie bezprzetargowym;
- w sprawie zaliczenia drogi do kategorii dróg gminnych oraz ustalenia jej przebiegu;
- w sprawie zmiany budżetu gminy na 2022 rok;
- w sprawie zmiany wieloletniej prognozy finansowej;
- w sprawie przekazania skargi węg właściości;
- w sprawie rozpatrzenia petycji.

Zmieniając budżet gminy na 2022 rok Gmina Ozimek przeznaczyła kolejne pieniądze na dotacje dla mieszkańców do wymiany pieców. W ten sposób wspiera wymianę źródeł ciepła na bardziej ekologiczne. Już w czerwcu zwiększono pulę dotacji o 50 000,00 zł, jednak środki bardzo szybko zostały rozdysponowane. Dlatego podjęto decyzję o ponownym zwiększeniu puli o 50 000,00 zł.

W ramach dotacji można wnioskować o kwoty w wysokości od 2 do 3 tysięcy złotych dofinansowania, w zależności od rodzaju źródła ciepła.

Zielona transformacja jest jednym z kluczowych elementów dla rozwoju Gminy

Ozimek oraz poprawy jakości powietrza, co przekłada się na zdrowie i komfort naszych mieszkańców.

Marcin Widera

Rozbudowa sieci gazowej w Gminie Ozimek

Zwielką satysfakcją informujemy mieszkańców, że po dwóch latach wspólnych starań mieszkańców sołectw Schodnia, Pustków i Szczedrzyk, dyrekcji Polskiej Spółki Gazownictwa Oddział Opole oraz władz gminy podpisano umowę na budowę sieci gazowej w Gminie Ozimek.

Główny odcinek budowanej sieci, o długości 4,1 km i o średnicy 125 mm, będzie przebiegał od ronda w Schodni (ul. Warszawska), wzdłuż ulicy Powstańców Śląskich do końca miejscowości, a także wzdłuż drogi powiatowej (ul. Ozimska) prowadzącej do Pustkowa. Następnie sieć skręci w ulicę Robotniczą, potem w kierunku Powstańców Śląskich. Końcowym punktem budowanej sieci będzie budynek w Szczedrzyku przy ulicy Powstańców Śląskich 13A. Budowa tego głównego odcinka sieci ma zostać zakończona do 20 grudnia 2024 roku. Oznacza to, że mieszkańcy, którzy wiosną 2024 roku wykonają przyłącza gazowe i zamontują kotły gazowe, w sezonie grzewczym 2024/2025 będą mogli ogrzewać swoje posesje gazem ziemnym. Średnica planowanego gazociągu

(125 mm) pozwala w przyszłości zaopatrzyć także sołectwo Szczedrzyk w gaz ziemny.

Drugi odcinek sieci gazowej w Schodni ma przebiegać od skrzyżowania ul. Powstańców Śląskich wzdłuż ulic ks. Gołąba, Opolskiej do budynku wielorodzinnego przy ul. Warszawskiej. Planowana średnica sieci to 63 mm. Ten odcinek wewnętrzny w Schodni ma być wykonany do 30 czerwca 2025 r.

Odległe terminy realizacji tych inwestycji wynikają z konieczności zaprojektowania sieci oraz otrzymania wymaganych zgód (m.in. Zarządu Dróg Powiatowych, GDDKiA, Wód Polskich). W przypadku nie uzyskania ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę dla zakresu przedmiotowej inwestycji sieć nie będzie budowana.

Jesteśmy bardzo wdzięczni dyrektorowi opolskiego oddziału PSG Sp. z o.o. – **Rafałowi Adamiszynowi** oraz kierownikowi **Andrzejowi Górskiemu** za wsparcie naszego pomysłu oraz za skuteczne lobbowanie na rzecz naszej gminy w centrali firmy w Warszawie. Wsparcie to jest tym bardziej cenne, że tylko w kilku sołectwach w województwie opolskim w następnych dwóch latach będzie budowana sieć

gazowa. Gmina Ozimek cieszy się co raz to większym powodzeniem wśród tych, którzy szukają dogodnego miejsca do zamieszkania. Najwięcej nowych pozwoleń na budowę w ostatnich latach było wydawanych w Schodni, Pustkowie i Szczedrzyku. Do naszej gminy przeprowadzają się nie tylko ludzie z Opola, ale również z Górnego Śląska i innych regionów Polski.

Bardzo ważnym aspektem tej inwestycji jest fakt, że koszty ogrzania domu jednorodzinnego opalanego gazem wzrosły najmniej w stosunku do poprzedniego sezonu grzewczego. Według naszych obliczeń koszty kWh gazu ziemnego wzrosły o ok. 50%, a dla porównania koszty węgla i pelletu na składach wzrosły nawet o 200%. Kolejnym argumentami, które przemawiają za instalacją gazową jest dostępność gazu oraz brak konieczności wykonywania jakichkolwiek czynności przy ogrzewaniu domu.

W przyszłym roku planujemy organizację spotkań z mieszkańcami Schodni i Pustkowa dotyczące budowanej sieci gazowej.

Andrzej Brzezina

Wizyta delegacji z Ozimka na Dniach Prerova

W dniach 05-07.08 br. w mieście partnerskim Ozimka – czeskim Prerovie – odbywały się dni miasta – XX. Prerovske Svatovavrinecke Hody. Ze względu na bardzo owocną, czerwową wizytę przedstawicieli Prerova na Dniach Ozimka, delegacja z naszej gminy otrzymała zaproszenie na rewizytę i wzięcie udziału w święcie patrona naszego miasta partnerskiego – Św. Wawrzyńca. Warto wspomnieć, iż delegacja z Ozimka była jedną z kilku delegacji miast partnerskich zaproszonych na dni miasta z całej Europy. Oprócz naszych przedstawicieli, do Prerova zjechały również delegacje m.in. czeskich Dobroslavic i Decina, czarnogórskiego Kotoru, polskiego Kędzierzyna-Koźła, holenderskiego Cuijk czy ukraińskiego Iwano-Frankiwka.

Delegacja z Ozimka w składzie: Andrzej Brzezina – Zastępca Burmistrza Ozimka, Adam Kuboń – Radny Rady Miejskiej w Ozimku oraz Arkadiusz Banik – Dyrektor Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Ozimku, udała się do Prerova w piątek – 05 sierpnia i wzięła udział w niezwykle ciekawym rozpoczęciu obchodów dni miasta, gdzie w miejskiej galerii sztuki zlokalizowanej przy malowniczym Zamku mogła obejrzeć wystawę zdjęć jednego z najbardziej znanych czeskich fotografów – Jindricha Streita pt. „Ludzie Prerova”. Zdjęcia ukazywały bardzo szerokie spektrum mieszkańców miasta podczas codziennych czynności – nie tylko podczas

pracy, ale również spacerów, spędzania wolnego czasu, wizyt w pubie, parku czy na dworcu kolejowym. Fotografie zrobiły na wszystkich gościach piorunujące wrażenie i nierzadko chwytały za serce, a jak powiedział sam J. Streit: „Do tej pory nie byłem w żaden sposób związany z Prerovem, ale wykonując te zdjęcia nie dało się nie pokochać tego miasta i jego mieszkańców”.

Svatovavrinecką sobotę delegacje rozpoczęły od zorganizowanej wizyty w malowniczo położonym Zamku Helfstyn. Ten zabytkowy obiekt, którego budowę datuje się na XIII wiek jest jednym z największych zamków w Czechach. Zamek jest od kilkunastu lat modernizowany i stał się jedną z największych atrakcji turystycznych tej części Moraw. Słynie z wizyt najlepszych kowali Europy rywalizujących podczas organizowanych tu dni kowalstwa o nazwie Hefaiston. Wizytówką zamku są właśnie instalacje artystyczne mistrzów kowalstwa, które pozostają własnością zamku po zakończeniu kowalskiej rywalizacji.

Po powrocie z zamku wszystkie delegacje miały przyjemność wzięcia udziału w uroczystym lunchu z Primatorem miasta Prerov – Petrem Merinskym oraz władzami miasta, przedstawicielami Rady Miejskiej oraz pracownikami miejscowego magistratu. Była to znakomita okazja do rozmów, wymiany spostrzeżeń oraz dyskusji, z której duża część upłynęła na temat agresji Rosji na Ukrainę oraz zmian klimatycznych w Europie. Po

zakończeniu lunchu delegacje udały się na przegląd imponującej bazy sportowej jaka znajduje się w Prerovie, a która nierzadko stanowi punkt zgrupowań tenisistów, drużyn piłkarskich, hokejowych czy zawodowych grup kolarskich. Sobotni wieczór natomiast spędzono na Namesti Masaryka, gdzie odbywały się liczne koncerty oraz przedstawienia artystyczne – m.in. koncert miejscowej orkiestry wykonującej przeboje zespołu Metallica.

Ostatni dzień Dni Prerova rozpoczęła uroczysta, niedzielna msza święta w Kościele Św. Wawrzyńca, po której delegacje wraz z władzami miasta udały się na Namesti Masaryka, gdzie odbywała się barwna średniowieczna parada. W tym samym czasie na Hornim Namesti odbywały się występy dla dzieci oraz można było odwiedzić znakomicie zaopatrzone jarmark – a wszystko to również w tematyce średniowiecznej.

Po tych atrakcjach delegacja z Ozimka pożegnała się z gospodarzami Dni Prerova oraz pozostałymi gośćmi, zapraszając Wszystkich jednocześnie na przyszłoroczne Dni Ozimka. Nasi przedstawiciele przywieźli ze sobą z Czech sporo przemyśleń i fantastyczne wspomnienia, ale pragną również zaprosić wszystkich czytelników Wiadomości Ozimskich do odwiedzenia tego niezwykle, pięknego miasta. Prerov nie leży daleko, a każdy znajdzie tam coś dla siebie!

Arkadiusz Banik

Marszałkowska Inicjatywa Sołecka – edycja 2022

Na terenach sołectw zakończyła się realizacja zadań z programu „Marszałkowska Inicjatywa Sołecka – Opolskie w latach 2020-2022”. W tym roku z przyznanej pomocy finansowej w formie dotacji celowej na dofinansowanie zadań własnych gminy w zakresie realizacji małych projektów lokalnych na terenach wiejskich na rok 2022 skorzystały sołectwa: Krasiejów, Krzyżowa Dolina, Nowa Schodnia i Grodziec. W styczniu sołtysi wraz z radami sołeckimi wybrali przedsięwzięcia do realizacji. Przygotowano fiskalne projektowe z opisem zadań, na podstawie których złożono wnioski o udzielenie pomocy finansowej na łączną kwotę 20 000,00 zł.

Głównym celem projektu było umożliwienie mieszkańcom wsi realnego wpływu na przeznaczenie środków z budżetu województwa opolskiego. Pomoc finansowa na realizację zadania dla jednego sołectwa nie mogła być większa niż 5 000,00 zł, a wkład gminy przy takim poziomie dofinansowania nie mniejszy niż 1 000,00 zł. W kwietniu podpisano umowę na realizację zgłoszonych zadań.

W trzyletniej edycji programu udział wzięły wszystkie sołectwa z naszej gminy. W tym roku zrealizowano następujące zadania:

- 1 „Podjazd dla osób niepełnosprawnych do świetlicy wiejskiej w Krzyżowej Dolinie”. Poprzez realizację zadania zlikwidowano barierę architektoniczną, co ułatwiło dostęp do świetlicy, biblioteki oraz lokalu wyborczego. Podjazd będzie służył osobom niepełnosprawnym, osobom, które mają trudności w poruszaniu się, a także opiekunom z wózkami dziecięcymi.
- 2 „Doposażenie placu zabaw w sołectwie Grodziec”. Na ogólnodostępnym placu zabaw znajdującym się między świetlicą a szkołą można już korzystać z nowego urządzenia. Dla najmłodszych mieszkańców sołectwa została zamontowana karuzela tarczowa.
- 3 „Zakup zestawu nagłośnieniowego na potrzeby sołectwa Krasiejów”. W ramach realizacji zadania zakupiono zestaw nagłośnieniowy na potrzeby sołectwa, w tym: kolumny, mikser, mikrofon (z nadajnikiem/odbiornikiem dwukanałowym – do duetów wokalnych), pełne okablowanie do systemu, statywy pod

- kolumny, kolumnę mobilną. Zakupione wyposażenie świetlicy służyć będzie całej społeczności zarówno w świetlicy jak przy okazji organizacji wydarzeń plenerowych.
- 4 „Doposażenie placu zabaw w sołectwie Nowa Schodnia”. W sołectwie, z inicjatywy mieszkańców, ze środków funduszu sołeckiego od podstaw powstał nowy plac zabaw, który sukcesywnie miał być doposażony w ramach dostępnych środków. Realizacja projektu

dała możliwość kontynuacji zamierzeń. Na ogólnodostępnym placu zabaw przy ul. Ludwika Waryńskiego w Ozimku można już korzystać z nowego urządzenia - karuzeli tarczowej z siedziskami.

Rzeczywiste koszty finansowe realizacji zadań wyniosły 23 890,00 zł, z czego wkład własny jest na poziomie 3 915,00 zł, a dotacja po rozliczeniu wyniosła 19 575,00 zł.

Iwona Wiercińska

Planujemy Fundusz Sołecki na 2023 rok

Zbliża się czas, w którym w sołectwach zapadną decyzje na temat wydatkowania funduszy sołeckich w kolejnym roku budżetowym. Na najbliższych zebraniach mieszkańcy zdecydują na co przeznaczone zostaną pieniądze w przyszłym roku. Łącznie w budżecie na rok 2023 zostanie zabezpieczona kwota 487 743,09 zł. Zgodnie z ustawą o funduszu sołeckim kwota ta będzie podzielona dla sołectw następująco:

LP.	SOŁECTWO	KWOTA (ZŁ)
1.	Antoniów	46 367,82
2.	Biestrzybnik	38 948,97
3.	Chobie	22 071,08
4.	Dylaki	46 367,82
5.	Grodziec	46 367,82
6.	Jedlice	13 214,83
7.	Krasiejów	46 367,82
8.	Krzyżowa Dolina	40 386,37
9.	Mnichus	15 069,54
10.	Nowa Schodnia	46 367,82
11.	Pustków	33 477,56
12.	Schodnia	46 367,82
13.	Szczedrzyk	46 367,82

Wniosek, który będzie spełniał wymagania ustawowe i zostanie podjęty na prawomocnie zwołanym zebraniu, zgodnie ze statutem sołectwa, zostanie ujęty w budżecie gminy na 2023 rok. Zadania mogą zgłaszać: jednoosobowo sołtys, rada sołecka bądź grupa co najmniej 15 pełnoletnich mieszkańców sołectwa. W tym ostatnim przypadku oznacza to, że jedna osoba nie może zgłosić przedsięwzięcia. Co najmniej 15 osób musi przygotować opis przedsięwzięcia z uzasadnieniem i oszacowaniem kosztów.

Dobrą praktyką jest zgłaszanie wniosków wcześniej sołtysowi, tak aby mógł przeanalizować wszystkie potrzeby mieszkańców przed zebraniem, sprawdzić czy zadanie jest możliwe

do realizacji (np. czy działka, na której planuje się inwestycję jest mieniem gminnym, czy realizacja podobnego zadania nie została ujęta w planach gminy do realizacji w projekcie unijnym lub czy inwestycja nie wymaga kosztownej dokumentacji, którą należałoby ująć we wniosku, albo czy np. zakres prac nie dotyczy dróg powiatowych).

We wniosku wymagane jest wpisanie uzasadnienia realizacji każdego przedsięwzięcia. Powinny być to argumenty o związku przedsięwzięcia z zadaniami własnymi gminy oraz z wymogiem poprawy życia mieszkańców sołectwa na skutek realizacji tego zadania.

Jeżeli wniosek składa się z kilku zadań, to wszystkie te zadania muszą spełniać ustawowe

warunki. Jeżeli tylko jedno zadanie będzie zawierało braki formalne bądź merytoryczne to odrzucany jest cały wniosek z wszystkimi przedsięwzięciami. W tej kwestii przepisy są bezwzględne. Dlatego tak ważna jest wcześniejsza weryfikacja możliwości realizacji zgłoszenia Państwa pomysłu. W związku z tym zebrania warto przeprowadzić wcześniej, tak aby w razie negatywnej oceny któregośkolwiek zadania sołtys zwołał kolejne zebranie i zdążył złożyć ponownie wniosek w ustawowym terminie.

Ostateczny termin na złożenie wniosków upływa 30 września 2022 roku.

Iwona Wiercińska

Festyn Rodzinny – Dzień Sąsiada w Antoniowie

W dniu 23 lipca br. na boisku wiejskim w Antoniowie miał miejsce Festyn Rodzinny „Dzień Sąsiada”, zorganizowany przez Sołtysa i Radę Sołeczną, który tłumnie zgromadził nie tylko społeczność naszej miejscowości ale także licznych gości.

Specjalnie na tę okazję zostały przygotowane liczne darmowe atrakcje dla dzieci i dorosłych. Rodzinne spotkanie rozpoczęło się krótkotrwałym oberwaniem chmury, co sprawiło przyjemne ochłodzenie, a następnie powitaniem przez Sołtyskę Magdalenę Kotulę gości: Zastępcę Burmistrza Ozimka Andrzeja Brzeziń, Przewodniczącą DFK Antoniów Krystynę Hoinkę, Kierownika Zespołu Opolskie Dziołchy Krystynę Buczek, Przewodniczącą Rady Rodziców przy Szkole Podstawowej w Antoniowie Annę Gonsior i zaproszeniem wszystkich do wspólnej zabawy. Kilka słów do zgromadzonych wygłosił również Zastępca Burmistrza Ozimka.

Na scenie zaprezentował się zespół ludowy **Opolskie Dziołchy**, solistki ze Studia Piosenki **Nonet** w składzie: **Vanessa Gonsior, Wiktoria Kania, Agata Spika, Natalia Nowak i Wiktoria Kuś**, które swym pięknym głosem zachwyciły publiczność. Zgromadzonych uczestników przez ponad półtorej godziny rozweselali artyści z **cabaretu Kafliki**. Następnie na scenie swój dorobek artystyczny zaprezentowała **Julia Dota**, która w swoim repertuarze zaśpiewała własny utwór. Po

części artystycznej rada sołeczka zaprosiła mieszkańców Antoniowa do konkursów: **Familiady** i tradycyjnie – **przeciągania tira**, gdzie po ich zakończeniu zwycięzcy otrzymali atrakcyjne nagrody. Imprezę zakończono zabawą na świeżym powietrzu. Dużym zainteresowaniem cieszyły się dmuchane zjeżdżalnie, animacje z konkursami i nagrodami dla dzieci, dmuchane kule, a także jedyny na Opolszczyźnie **byk-rodeo**. W ofercie festynu znalazły się również kawiarenka

z pysznymi ciastami, ciepły bufet, popcorn, wata cukrowa i zimne napoje.

Zorganizowany festyn spełnił oczekiwania organizatorów i uczestników. Serdecznie dziękuję wszystkim sponsorom, sąsiadom, ludziom dobrej woli, którzy swym zaangażowaniem przyczynili się do cudownie spędzonego czasu. Wydarzenie zorganizowano w ramach Funduszu Sołecznego Wsi Antoniów.

Magdalena Kotula

Jubileusze w Krasiejowie

W dniach 15-17 lipca w Krasiejowie odbył się Festyn Letni z Dinotaurum w Tle. Podczas tegorocznej edycji mieszkańcy świętowali 730-lecie wsi Krasiejów, 130-lecie OSP Krasiejów i 65-lecie KS Krasiejów.

Już w piątek zaproszono wszystkich do wspólnego tańca podczas przeglądu muzyki biesiadnej i weselnej z zespołem **Bravo**. Natomiast w sobotę zorganizowano zwiedzanie wystawy strażackiej i historycznej w Izbie Regionalnej i Muzeum Paleontologicznym w Starej Szkole. Po wystawie strażackiej zwiedzających oprowadzał **Michał Malisz** – strażak pasjonat ze Śląska. Natomiast historię wsi i ciekawe eksponaty licznych gościom zaprezentowała **Sylvia Widawska**.

Ponadto w namiocie festynowym czekała wystawa wspomnieniowa z 700-lecia Krasiejowa przygotowana przez **Joannę Dubiel-Stonoga** i **Sylwię Widawską**.

W sportowej części programu zorganizowano Turniej z okazji 65-lecia KS Krasiejów, w którym uczestniczyło 5 drużyn. Pierwsze miejsce zajęli **KS Krasiejów Czerwoni**, a drugie **KS Krasiejów Błękitni**. Obie drużyny składały się z byłych zawodników KS Krasiejów, którzy w na przestrzeni swojej kariery piłkarskiej reprezentowali gospodarza turnieju. Natomiast trzecie miejsce wywalczyła reprezentacja Urzędu Gminy i Miasta w Ozimku. Najlepszym zawodnikiem turnieju został **Grzegorz Włoch**, królem strzelców **Przemysław Konik**, a najlepszym bramkarzem **Rafał Bartoszek**.

Podczas festynu strażacy z OSP Krasiejów zorganizowali edukacyjną ścieżkę strażacką dla dzieci i dorosłych (pokazali wyposażenie wozu, posługiwanie się wężem strażackim, udzielanie pierwszej pomocy itp.).

Wieczorem zaproszono na zabawę taneczną z zespołem **Voyager**.

W niedzielę odbyła się msza św. odpustowa oraz dziękczynna z okazji jubileuszy, po której przedstawiciele samorządu, sołectwa oraz mniejszości niemieckiej złożyli wiązanki kwiatów pod tablicami poległych na wojnach.

Popołudniu uroczystym przemarszem przy akompaniamencie Orkiestry Dętej z Ozimka grupa mieszkańców i zaproszonych gości przeszli ulicami sołectwa na plac festynowy. Po oficjalnym rozpoczęciu trzeciego dnia imprezy głos zabrali **Przewodniczący Sejmiku Województwa Opolskiego Rafał Bartek**, **Wicestarosta Opolski Leonard Płoszaj** i **Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek**. Nasz władarz złożył w imieniu własnym oraz całej społeczności Gminy Ozimek na ręce Sołtysa Wsi Krasiejów **Tadeusza Markulaka** gratulacje z okazji 730-lecia Krasiejowa, na ręce Prezesa **Tomasza Chudali** gratulacje z okazji 130-lecia OSP Krasiejów oraz

na ręce Prezesa **Grzegorza Brondra** gratulacje z okazji 65-lecia KS Krasiejów. Na zakończenie życzył wszystkim dobrej zabawy i oddał scenę Ozimskiej Orkiestrze Dętej z kapelmistrzem **Andrzejem Wilczyńskim** na czele.

Następnie uhonorowano **Huberta Kulika** i **Jana Sklorza** tytułem Zasłużony dla Krasiejowa. Obaj przez lata przyczynili się bardzo na rzecz sołectwa – pierwszy z nich w rozwoju Klubu Sportowego Krasiejów, a drugi jako wieloletni społecznik i były radny miejski, który zawsze dbał o interesy Krasiejowa. Gratulacje

złożyli im sołtys **Tadeusz Markulak**, przewodniczący rady sołectkiej **Krzysztof Koźlik** i burmistrz **Mirosław Wieszołek**.

W następnych punktach programu były pokazy rycerskie, występ zespołu dziecięcego **Akces** oraz rewia biesiadna z zespołem **Avista**. Gwiazdą wieczoru była **Teresa Waleriańska**, która zaprosiła do wspólnej biesiady z muzyką romską. Późnym wieczorem na uczestników festynu czekała zabawa taneczna z zespołem **Red Angel**.

Marcin Widera

Festyn letni w Krzyżowej Dolinie

W weekend 23-24 lipca Sołtys, Rada Sołecka, DFK i OSP wsi Krzyżowa Dolina zorganizowali festyn letni. W dniu 23 lipca obchodzimy wspomnienie Św. Liboriusza i na tę okoliczność festyn rozpoczęło od udziału w mszy św. odpustowej odprawionej przez księdza proboszcza Józefa Gorkę w kaplicy pod wezwaniem św. Liboriusza przy świetlicy wiejskiej.

Po mszy zebrani przeszli na plac festynowy, gdzie mieszkańców i gości, m.in. Zastępcę Burmistrza Ozimka Andrzeja Brzezinę przywitał sołtys Bernard Sklorz rozpoczęła się biesiada przy kołaczku i kawie, podczas której zabawiał **Wesoły Masorz** z programem „Po śląsku i na wesoło”. Po występie odbyła się zabawa, do której przygrywał zespół **Nemezis**.

Podczas biesiady następnego dnia serwowano swojskie kołaczki i ciasto, upieczone przez panie z DFK. W trakcie biesiady odbył się występ **Karoliny Treli**, bardzo żywiołowej wokalistki, która pomiędzy piosenkami zabawiała zgromadzonych także dowcipami. Na jej występ przybyło bardzo dużo ludzi z różnych, nawet odległych miejscowości. W dalszej części biesiady wystąpił zespół **Revers**. W programie zaprezentowała

się również **Marlena Feliks**, zaledwie 7-letnia, wokalna perelka miejscowości. Na najmłodszych czekał dmuchany plac zabaw.

Festyn zorganizowano ze środków Funduszu Sołeckiego Wsi Krzyżowa Dolina i przy

finansowym wsparciu TSKN w Opolu. Dziękujemy również za finansowe wsparcie firmom Meble Halupczok i A.D.I. Budownictwo z jednej ręki.

Bernard Sklorz

Wakacje w gronie przyjaciół z Ozimka

Seniorzy z naszej gminy postanowili spędzić ze sobą wakacyjne dziewięć dni. Przez kilka miesięcy zbierali pieniądze, regularnie odkładając na wyjazd do Chorwacji. Wiele z tych osób po raz pierwszym było w tym pięknym, malowniczym kraju i to na nich, ten wyjazd wywarł największe wrażenie. Cieszymy się bardzo, że zufały nam także osoby po osiemdziesiątym roku życia. **BRAWA DLA NICH!** To dowód, że nigdy nie jest za późno, a nasza dewiza brzmi: **lepiej późno niż później!** (i jest zawsze aktualna).

Grupa 45 osób wyruszyła razem do pięknej nadmorskiej miejscowości **KARLOBAG**. Wiele się działo: integracja, zwiedzanie, plażowanie, kąpiele w morzu, w basenie, codzienne poranne gimnastyki i wieczorne wspólne tańce integracyjne. Program był bardzo bogaty poprzez wycieczki fakultatywne m.in. do Zadaru, Plitwic, na wyspę Pağ – całodzienny rejs statkiem, po długie spaceru, moczenie się w cudownym morzu, przebywanie ze sobą. Wszystko to było atrakcyjne także dlatego, że tworzyliśmy jedną grupę ludzi starszych z Ozimka. Był czas na zabawę ale także momenty na spokojne zebranie myśli.

Rytuałem stały się wspólne tańce na tarasie i w basenie, do których włączali się także inni

goście z hotelu. Nasi seniorzy pokazali jaką cudowną i radosną może być starość, jak warto cieszyć się każdą chwilą życia. W Europie, w Polsce, na Opolszczyźnie, w Ozimku jest coraz więcej ludzi starszych. Dla młodszego pokolenia to duże wyzwanie, a w wielu sytuacjach także problem. Starsi mogą im w tym pomóc starając się jak najdłużej być aktywnym, sprawnym, wychodząc do kontaktów z ludźmi.

Ktoś kiedyś powiedział, „Podróże kształcą” i miał ogromną rację. Kształcą, rozwijają, pomagają przestać się bać wszystkiego, co jest poza naszym najbliższym otoczeniem, domem. Poznając innych ludzi wiele się uczymy o sobie, o uprzedzeniach do inności. Poznajemy siebie, odkrywamy na nowo. Bycie w tak licznej grupie nie jest łatwe, jest to nie lada wyzwanie, jest to lustro, w którym zobaczymy siebie. Nasza grupa zdała ten egzamin na piątkę z plusem i całusem. Wzajemna troska o siebie, przyjacielska pomoc, wspólne wyjścia i rozmowy, pokonywanie trudności zbliża do siebie ludzi i buduje miłe wspomnienia. Taki wyjazd udowadnia, że jeszcze możemy wiele, dajemy radę, wzmacnia w nas zaufanie do siebie i swoich możliwości. Wspólny wyjazd jest na wskroś pozytywny. Wiele osób mieszkając przez kilkadziesiąt lat w Ozimku tak naprawdę nie miało możliwości poznania siebie bliżej. Ten wyjazd sprawił, że ludzie mieszkający w Ozimku są nam bliżsi. To nie był zwykły wyjazd z biurem turystycznym, to był nasz, grupowy czas w pięknej Chorwacji, z metodami KLANZY, radością Szkoły Superbabci

i Superdziadka, z energią osób, które dołączyły do nas choć nie chodzą do szkoły. Dziękujemy im za to. Pogoda był przepiękna i mieliśmy ogromne szczęście ponieważ podczas rejsu statkiem delfiny zrobiły dłuższy pokaz swoich harców w morzu. Chorwaki mówią, że to dobrze nam wróży. Te go się trzymajmy!

Zapraszamy wszystkie chętne osoby, którym już znudziło się bycie starym, nudnym,

samotnym, zrzędlwym i nieszczęśliwym do naszej Szkoły Superdziadka i Superbabci, która działa w Domu Kultury w Ozimku, strefie przyjaznej dla człowieka w każdym wieku. Bo Gmina Ozimek dba o swoich Starszych. Wyjazd w całości sfinansowali uczestnicy.

Halina Oster, Pełnomocnik Burmistrza Ozimka ds. polityki senioralnej

Aleksander von Humboldt w Ozimku

Od 14 do 18 września 2022 roku Stowarzyszenie Dolina Małej Panwi, wraz z współorganizatorami, partnerami i sponsorami, organizuje w Ozimku konferencję poświęconą polnikom w życiu i działalności Aleksandra von Humbolta, wielkiego uczonego, geografa, przyrodnika i podróżnika. Na to ważne wydarzenie chcemy zaprosić także mieszkańców naszej gminy i miasta.

Rok 2019, z racji okrągłych rocznic urodzin i śmierci Aleksandra von Humbolta, na całym świecie obchodzone jako jemu poświęcony. Studiując historię naszego miasta i huty, wielokrotnie trafialiśmy na mało precyzyjne informacje o jego obecności także w Ozimku. Głębsza analiza starych dokumentów i informacji oraz rozmowy w gronie pasjonatów historii, skłoniły nas do podjęcia tego tematu. Okazało się, że Aleksander von Humboldt nie tylko na początku swojej kariery podróżował po Śląsku, do Krakowa i Wieliczki, ale przez całe swoje życie był wielkim przyjacielem Polski i Polaków, a także wielokrotnie odwiedzał nasz kraj. Dość wspomnieć o ciechocińskich źródłach solankowych, które badał w 1794 roku, jego kontaktach z Julianem Niemcewiczem, Feliksem Jarockim, Tomaszem Zanem, księciem Adamem Czartoryskim, Ludwikiem Mierosławskim, Wincentym Polem, Ignacym Domeyko, Pawłem Edwardem Strzeleckim, księżącą rodziną Radziwiłłów... w końcu z samym Adamem Mickiewiczem, jego członkostwie w Towarzystwie Królewskim Warszawskim Przyjaciół Nauk, zabiegach u samego cara Mikołaja II o uwolnienie polskich zesłańców. Zaslugi Humbolta dla Polski trudno wymienić w kilku zdaniach. Dlatego kiedy zorientowaliśmy się, że wieloletni dorobek Krzysztofa Zielnicy, nieżyjącego już badacza polskich wątków życia Aleksandra von Humbolta, nigdy nie został w naszym kraju opublikowany, członkowie naszego Stowarzyszenia postanowili to naprawić.

Okazją ku temu jest przypadająca w tym roku, okrągła 230 rocznica obecności Humbolta w naszym małym, ale jakże ważnym ośrodku hutniczym nad Małą Panwią. To wtedy spędził on w Ozimku dwa zimowe dni 17 i 18 grudnia 1792 roku. Okazało się, że najważniejszym celem jego podróży po Śląsku były maszyny parowe, pracujące wtedy już od kilku lat w tarnogórskich kopalniach, a produkowane z powodzeniem w naszej Królewskiej Hucie Małapanew.

Tematem poloników w życiu Humbolta udało się zainteresować wiele poważnych instytucji i bardzo zacne i znaczące grono osób związanych z zagadnieniem. Uznano, że te ważne wydarzenia zasługują na przypomnienie i uczenie poprzez organizację konferencji naukowej zatytułowanej „Aleksander von Humboldt w Bayreuth, na Śląsku i w Polsce”. Uznano także, że Ozimek jest godnym miejscem jej organizacji. Odwiedzą więc nasze miasto między innymi: potomkini rodu Dorothee

KONFERENCJA NAUKOWA WISSENSCHAFTLICHE KONFERENZ

14-18 września 2022 / 14.-18. September 2022, Ozimek

ALEXANDER VON HUMBOLDT

we Frankonii, na Śląsku i w Polsce / in Franken, Schlesien und Polen

www.sdmp.eu www.muzeum-hutnictwa.eu www.kulturstiftung.org

Veranstalter | Organizatorzy:

Partner | Partnerzy:

Finanzierung | Finansowanie:

von Humboldt, Hartmut Koschik prezes towarzystwa humboldtowskiego w Bayreuth, prof. Dagmar Hülsenberg wybitna specjalistka zajmująca się mineralogią oraz badania przez Humbolta złóż solnych, dr Aniela Mikołajczyk z Uniwersytetu Technicznego w Poczdamie, Zbigniew Pawlak prezes Towarzystwa Miłośników Ziemi Tarnogórskiej... Wydarzenia związane z konferencją rozpoczyna się już 14 września, w dniu 263 rocznicy urodzin Aleksandra von

Humbolta. Dla uczestników konferencji przewidziano między innymi wyjazdy studyjne do Otmuchowa, rodowej siedziby Wilhelma von Humbolta oraz do Tarnowskich Gór, gdzie maszyny parowe z Ozimka odwadniały kopalnie srebra i ołowiu.

Chcemy zaprosić wszystkich zainteresowanych mieszkańców do udziału w sesji naukowej, która rozpocznie się w Domu Kultury w Ozimku w piątek 16 września 2022 roku

o godzinie 9:45. Na sesji przewidziano szereg ciekawych referatów, których tematy można znaleźć na naszych stronach internetowych. Wstęp na to wydarzenie dla mieszkańców naszej gminy jest wolny. Wszystkie referaty będą symultanicznie tłumaczone na język polski. Ich autorzy podejmą szereg zagadnień związanych z polskimi wątkami życia Humboldta, które nigdy dotychczas nie były tak szczegółowo omawiane.

Innym doniosłym wydarzeniem, do udziału w którym zapraszamy, będzie **odsłonięcie tablicy pamiątkowej upamiętniającej 230 rocznicę pobytu Aleksandra von Humboldta w Królewskiej Hucie Małapanew**. Uroczystość odbędzie się **w sobotę 17 września o godzinie 16:00** na terenie Muzeum Hutnictwa Doliny Małej Panwi. Poza samą uroczystością, która dla mieszkańców Ozimka i okolic jest powodem do dumy,

organizatorzy przewidzieli szereg wydarzeń dla jej uświetnienia.

Wszystkich zainteresowanych zachęcamy do zapoznania się ze szczegółami programu oraz tematami referatów, które to informacje można znaleźć na stronach internetowych www.sdmp.eu i www.muzeum-hutnictwa.eu. Serdecznie zapraszamy.

Józef Tomasz Juros

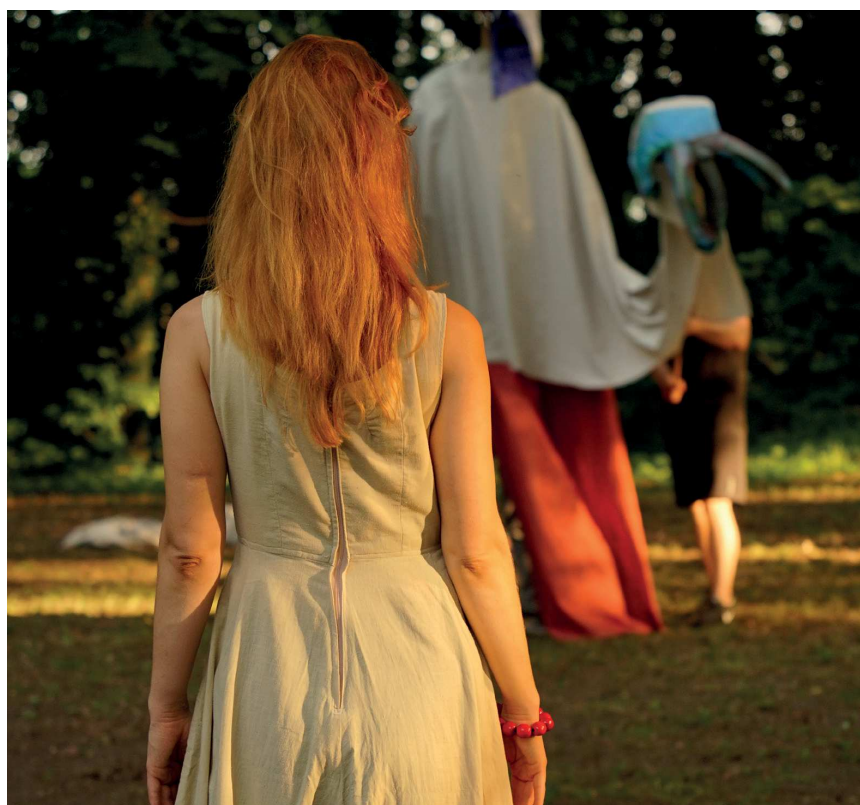
Kwiat paproci na wyspie Rehdanza

Kilka lat temu podczas Nocy Świętojańskiej odbyła się na wyspie Rehdanza wieczorna premiera spektaklu „Wianki”, zrealizowanego przez nieistniejący dzisiaj teatr Trochę Lipa, z którym przy okazji tego wydarzenia współpracował Chór na obcasach. Widowisko, tworzone w ramach projektu, dosyć niespodziewanie przyciągnęło na wyspę całkiem sporą ilość widzów. Struktura tego spektaklu odwoływała się do średniowiecznych widowisk mansjonowych, charakteryzujących się kilkoma miejscami akcji, pomiędzy którymi przemieszcza się publiczność.

W tym roku postanowiliśmy powrócić do podobnej formuły i w jej ramach zaproponować nową opowieść skupioną jednak tym razem nie tyle na obrzędowości związanych z prasłowiańskim świętem, co raczej na szkieletcie popularnej baśni o kwiecie paproci. Do realizacji widowiska, przygotowanej przez teatr Fieter, zaproszone zostały tym razem dwa działające w naszym domu kultury zespoły taneczne: Kaszmir i O-Mega.

„Kwiat paproci” został wykonany w konwencji teatru lalkowego, z udziałem stosunkowo sporych lalek, animowanych przez kilka osób każda. W warstwie fabularnej pozostała

opowieść o Jasiu, poszukującym kwiatu, który ma przynieść mu szczęście. Wędrując po lesie, spotyka tańczące rusalki, ale również złośliwe skrzaty i gnomy. Sprawdzianem czystości jego intencji jest jednak wizyta u czarownicy, podczas której ma szansę odmienić los uwięzionej dziewczyny, lecz wybiera własny interes i szczęście. Zdobywa upragnioną nagrodę – wielkie bogactwo, jednakże nie mogąc się tym bogactwem z nikim podzielić staje się coraz bardziej osamotniony. Powraca zatem do rodzinnej wioski, gdzie dowiedziawszy się o śmierci matki ginie u progu opuszczonego przez siebie, rodzinnego domu.

Widowisko zostało podzielone na kilka charakterystycznych i odmiennych scen, odwiedzanych – podobnie jak w „Wiankach” sprzed kilku lat – przez wędrującą, licznie zgromadzoną na wyspie publiczność.

Nad rzeką wystąpił przed nią zespół tańca orientального **Kaszmir**, który pod kierunkiem **Tatiany Kowalczyk** przygotował sceny z plecieniem wianków (również dialogowe), tańiec wokół ognia oraz rytualne wrzucanie wianków do rzeki. Jedną z rusalek/wrózek, grana przez Tatianę, wystąpiła ponadto w solowej roli, przestrzegając Jasia przed zaślepieniem oraz świadkując jego upadkowi. W rolach rusalek

(lub wróżek, jak kto chce), oprócz choreografki zespołu wystąpiły: **Wiktoria Mientus, Aleksandra Hentschel, Edyta Hentschel, Wioletta Lange, Aleksandra Wawrzyńska, Olga Dryha.**

Grupa taneczna **O-omega**, przygotowana do spektaklu przez **Natalię Grochol**, wystąpiła w trzech scenach spektaklu. Na polanie próbowała przeszkodzić chłopcu w dotarciu do kwiatu, następnie, już po zerwaniu kwiatu usiłowała wyszarpnąć z fortuny Jasia coś dla siebie. Finalnie, leśne skrzaty i chochliki były jedynymi postaciami, które przejęły się jego śmiercią. Naturalnie nie altruistycznie, utraciły bowiem szansę na majątek i szczęście. W rolach złośliwych gnomów wystąpiły: **Julia Biernacka, Milena Bylak, Natalia Cisińska, Blanka Janczyk, Hanna Jończyk, Paulina Juros, Chantal Początek, Danuta Suproń, Kinga Wieszała, Lena Wojciechowska, Natalia Zyzik, Hanna Zębała** oraz **Martyna Kałwak.**

W scenie z matką oraz podczas wizyty u czarownicy, animacją obu tych postaci zajmowały się: **Anna Juros-Brejwo** i **Monika Heflik** z teatru **Fieter**. Lalkę Jasia obsługiwali z kolei: **Szymon Początek, Filip Brejwo** i **Robert Konowalik**. W roli więzionej w klatce dziewczyny wystąpiła **Sara Madej**, która osobiście przygotowała wykonaną przez siebie choreografię.

Z uwagi na charakterystykę spektaklu, dialogi zostały nagrane wcześniej i odtworzone podczas widowiska. Wzięli w nich udział: **Anna Juros-Brejwo** (czarownica), **Filip Brejwo** (Jasiu), **Tatiana Kowalczyk** (Rusalka), **Hanna Pogorzelska** (Narrator oraz Dziewczyna), **Katarzyna Kamińska** (Matka) jak również – w rolach skrzatów i leśnych elfów: **Zosia i Marlena Kowalczyk, Konstancja Kamińska** i **Robert Konowalik**. Nagrań dokonał **Andrzej Wilczyński**.

Obsługą techniczną spektaklu zajmowały się: **Katarzyna Kamińska** i **Hanna Pogorzelska**, lalki i scenografię wykonali: **Anna Juros-Brejwo, Sara Madej, Filip Brejwo, Monika Heflik, Szymon Początek** i **Robert Konowalik**. Filmowaniem przedstawienia (taką wersję można oglądać na facebookowym fanpage'u Domu Kultury) zajęli się: **Jagoda Kunysz, Agnieszka Jarocka, Antek Kamiński** i **Anna Szałobryt**. W pracach nad realizacją przedstawienia, oprócz osób wymienionych powyżej, wzięły udział: **Danuta Kinder, Magdalena Piechaczek** i **Edyta Wilkosz**.

Scenariusz, muzyka i reżyseria przedstawienia były sprawką **Roberta Konowalika**.

Dziękujemy wszystkim osobom za zaangażowanie a mieszkańcom Ozimka za uczestnictwo w tym plenerowym przedsięwzięciu informując równocześnie, że prawdopodobnie na tym nasza przygoda z nocą świętojańską się nie skończy, a być może nawet się jeszcze nie rozpoczęła.

Robert Konowalik

Co? Gdzie? Kiedy? We wrześniu 2022

DOM KULTURY ORAZ MIEJSKA I GMINNA BIBLIOTEKA PUBLICZNA W OZIMKU				
DATA	GODZ.	MIEJSCE	NAZWA IMPREZY	ORGANIZATOR
16.09 (piątek)	8:00 – 17:00	Dom Kultury w Ozimku, sala widowiskowa	Aleksander von Humboldt we Frankonii, na Śląsku i w Pol- sce – konferencja naukowa	Stowarzyszenie Dolina Małej Panwi
21.09 (środa)	11:00-17:00	III Ozimskie Furum Gospodarcze	Dom Kultury w Ozimku, sala widowiskowa	Urząd Gminy i Miasta w Ozimku
24.09 (sobota)		Dom Kultury w Ozimku, sala widowiskowa	Festiwal Piosenki Mniejszości Niemieckiej „Superstar”	TSKN na Śląsku Opolskim
25.09 (niedziela)	16:30	Świetlica Wiejska w Grodźcu	„Jak na arabskiej pustyni...” – prelekcja poświęcona historii Grodźca w związku z 270. rocznicą założenia wsi	MiGBP w Ozimku Filia w Grodźcu
29.09 (czwartek)	18:30	Świetlica Wiejska w Dylakach	Spotkanie autorskie z Gabriellą Anną Kańtor , autorką powieści historycznych	MiGBP w Ozimku Filia w Dylakach

Ekspozycja wystaw:
06.09-30.09 – „Astrid Lindgren (1907-2003)”; miejsce: hol Domu Kultury Ozimku

Tęczowa chmura ponad miastem

Z początkiem wakacji, 3 lipca 2022 roku, w Ozimku nastąpiła wielka eksplozja kolorów. Holi – Święto Kolorów, które odbyło się na placu przed Domem Kultury, przyciągnęło sporą grupę miłośników dobrej zabawy. Mnóstwo wesółych, aktywnie spędzających czas ludzi w różnobarwnej chmurze unoszącej się ponad tłumem, robi piorunujące wrażenie nie tylko na zdjęciach.

Dlaczego obsypywanie się kolorowymi proszkami i radosne pląsy w rytm muzyki stały się tak popularne w całej Polsce? Pomysł na tego typu wydarzenie został zaczerpnięty z hinduistycznego święta o nazwie „Holi”, które zwiastuje koniec zimy i celebruje początek wiosny. Podobnie jak, wywodzący się ze słowiańskich praktyk, Śmigus-dyngus czyli wzajemne polewanie się wodą, symbolizuje radość z odejścia zimnych i ponurych miesięcy. Czym dokładnie obsypywali się mieszkańcy naszej gminy? Kolory Holi, jak zapewnia producent, to wysokiej jakości sypki, nietoksyczny kolorowy proszek, który ma żywą, intensywną barwę, a w powietrzu tworzy piękne kolorowe obłoki, niczym mgławice na nocnym niebie.

Festiwal Kolorów to wspaniała okazja, żeby zapamiętać o troskach dnia codziennego, to

okazja do wspólnej, szalonej zabawy z rodziną czy przyjaciółmi, i wreszcie to okazja aby bez wyrzutów sumienia wybrudzić się wszystkimi kolorami tęczy. Mieszkańców Ozimka, tych młodszych jak i tych starszych nie trzeba specjalnie namawiać do pełnej szaleństwa zabawy.

A dla miłośników fotografii, zdjęcia robione podczas festiwalu wychodzą zjawiskowo. Mamy nadzieję, że Święto Kolorów jeszcze nie raz zagości w naszym mieście.

Tatiana Kowalczyk

Niech żyją Letnie Atrakcje

Od 25 do 29 lipca w Domu Kultury w Ozimku odbyły się wakacyjne warsztaty dla dzieci i młodzieży o różnej tematyce.

Na pierwszy ogień poszły zajęcia wokalne z **Agnieszką Wilczyńską**, która na co dzień jest opiekunem zespołu **Power of Sound**, działającego w Domu Kultury. Co można stworzyć w zaledwie 4 godziny nie znając możliwości wokalnych, wrażliwości muzycznej i potencjału twórczego uczestników? Można stworzyć coś wartościowego, bowiem powstała mini produkcja pod roboczym tytułem: „Od rozśpiewki do mp3”.

Kolejnym punktem programu były dwudniowe warsztaty taneczne dla starszych i młodszych z **Radomirem Bacharem**, który w Domu Kultury trzyma pieczę nad zespołami: **Mini Mini** i **Enter**. Podczas zajęć uczestnicy poznali ćwiczenia ułatwiające poruszanie się w przestrzeni oraz zwiększające uważność na innych tańczących. Każdy miał też chwilę pracy indywidualnej z efektów której stworzona została etiuda dla całej grupy. Jako trzecie odbyły się zajęcia plastyczne na których gościła **Anna Piekarczyk**, doświadczona pedagog i miłośniczka scrapbookingu, która właśnie w tej metodzie uczyła młodzież tworzenia przepięknych kartek. Podczas warsztatów powstały fantazyjne kartki okolicznościowe. Ostatnim punktem Letnich Atrakcji były zajęcia przeprowadzone przez **Agnieszkę Jarocką**, która w Domu Kultury, pod swoimi skrzydłami trzyma kilka licznych grup plastycznych i graficznych. Prowadząca warsztaty czuwała nad tym, by każdy mógł stworzyć piękne prace w grafice warsztatowej w technice linorytu traconego.

Zajęcia były bezpłatne dla uczestników dzięki dofinansowaniu otrzymanemu od **Ośrodka Integracji i Pomocy Społecznej**, za co serdecznie dziękujemy. Wszyscy uczestnicy warsztatów, Ci starsi oraz Ci młodszy na pewno wzbogacili swój warsztat korzystając z wiedzy wokalne, tanecznej, plastycznej i graficznej tak wspaniałych nauczycieli. Na pozostałą część wakacji pozostaje niebo i słońce, i wolny swobodny czas! A Letnie Atrakcje na pewno wrócą za rok.

Tatiana Kowalczyk

Taneczne Wakacje

Mażoretki grup O-mega w dniach od 3 do 8 lipca uczestniczyły w obozie tanecznym w malowniczo położonym Jarnołtówku.

Dziewczęta rozpoczynały każdy dzień porannym rozruchem, jak na prawdziwych sportowców przystało. W ciągu dnia, pod okiem instruktorek, trenowały swoją technikę tańca, pracę z rekwizytami, a na koniec rozciągały spracowane mięśnie. Mogły również nauczyć się nowych choreografii przygotowanych przez utalentowaną tancerkę **Magdalenę Wojtyśzyn**. Oczywiście poza pracą było sporo czasu na rozrywkę.

Piękna pogoda pozwoliła na korzystanie z atrakcji wodnych, karuzel, parku żywiołów, czy kina 7D. Można było wybrać się na wycieczkę kolejką, a także poszaleć w parku linowym.

Wieczory mijały zaś na grach i zabawach m.in. podchodach, pokazie „Talent Show”, czy neon party.

Dzięki otrzymanym przez ożimski Ośrodek Integracji i Pomocy Społecznej materiałom dzieci wzięły również udział w wykładzie na temat kampanii „Postaw na rodzinę”. Po tak wspaniale spędzonym wspólnym czasie trudno było wracać do domów, ale wakacje są po to, żeby również odpoczywać, więc dziewczęta ładują baterie na nowy sezon, który zaczynamy już we wrześniu.

Karolina Stopińska

Lato w mieście z Trójką

Za nami kolejna odsłona półkolonii, które również w tym roku cieszyły się ogromnym zainteresowaniem dzieci. Spędziliśmy wspólnie dwa tygodnie – od 27 czerwca do 8 lipca i ani przez chwilę nie pomyśleliśmy o nudzie.

Zarówno pierwszy, jak i drugi turnus rozpoczęliśmy od kulturalnej rozrywki dla wielbicieli dobrego kina. Obejrzelśmy wartościowy film animowany o przyjaźni, niezależnej od upływającego czasu oraz komedię, na której nie dane nam było poleniuchować w wygodnych fotelach. Nasze mięśnie brzucha przeszły prawdziwy trening podczas skręcania się ze śmiechu. W zdrowym ciele zdrowy duch, więc postanowiliśmy rozruszać wszystkie części ciała. Umożliwiły nam to spacerunki nad Jeziorem Turawskim połączone z aktywnością na placu zabaw.

W Koszęcinie nie tylko zwiedziliśmy piękny pałac wsłuchani w melodyjny głos przewodnika - Pana Piotra, ale wzięliśmy także udział w warsztatach tańca narodowego pod czujnym okiem instruktorki baletu oraz poznaliśmy historię Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk”. Nie udało się tylko zobaczyć tajemniczej Białej Damy, chociaż w poszukiwaniach wspięliśmy się na najwyższą wieżę pałacu.

Tajemnicza „Minecraftowa Przygoda” w Kopalni Luiza w Zabrzu dostarczyła emocji, jakich do tej pory większość z nas nie przeżyła. Pod ziemią, w ciemnych i ciasnych korytarzach, drużyny odkrywały nieznaną świat postaci z popularnej gry dla dzieci. Wyposażeni w “kiłofy” wyruszyliśmy w głąb kopalni. Przejażdżka w wagonikach podziemnej kolejki dostarczyła nam wrażeń jak z najlepszego rollercoastera. Na pewno doceniemy teraz bardziej wygodne siedzenia w samochodach, którymi dojeżdżamy do pracy i szkoły. Oczywiście, przy okazji dobrej zabawy, zgłębialiśmy tajniki wiedzy o górnictwie i górnośląskiej kulturze.

W środku każdego tygodnia czekała na uczestników najbardziej wyczekiwana atrakcja: wyjazd do Parku Wodnego w Tarnowskich Górach. Pogoda była wymarzona, dlatego mogliśmy skorzystać ze wszystkich fantastycznych wodnych igraszek. Oprócz rozrywki, uczestniczyliśmy w ważnej rozmowie z ratownikiem, który przypomniał nam, jak bezpiecznie zachowywać się nad wodą w czasie wakacji.

Wtorek, w drugim tygodniu półkolonii, przywitał nas deszczem. Z zaplanowanych wcześniej wyjazdów musieliśmy zrezygnować. Smutne? Ani trochę! Pani wicedyrektor **Jolanta Bajor** chwyciła za telefon i w kilka minut zorganizowała nam fantastyczny dzień. Pojechalśmy do Hoplandii. Bieganie, skakanie, rzucanie, czołganie, wspinanie, zjeżdżanie, znikanie w paszczy krokodyla.

Przeżyliśmy wszystko to, co tygrysy lubią najbardziej.

Jak bywa latem, deszczowe chmurki zniknęły, dlatego mogliśmy pojechać na niesamowitą wycieczkę do Zaginionego Miasta Rosenau w Pokrzywnie. Ilość oferowanych tam rozrywek przerosła nasze oczekiwania. Potwór w jeziorze, park linowy, park żywiołów, zjeżdżalnia pontonowa, stara i troszkę przerażająca sztolnia

z wampirami i jaskinia dzikich (ryczących!) zwierząt oraz gigantyczne szachy, kręgle i beczka śmiechu, spowodowały, że figlom nie było końca.

Po ekscytujących wyjazdowych psotach musieliśmy troszkę zwolnić. Dlatego w piątek, pani psycholog **Helena Hapyn** przygotowywała dla nas zadania w szkole. Budując, malując i ozdabiając kartonowe domki,

rozmawialiśmy i słuchaliśmy o rodzinie, przyjaciółach, rówieśnikach i o nas samych. O tym, co naprawdę ważne. Przypomnieliśmy sobie jak fantastycznie można spędzić czas z rówieśnikami grając w gry planszowe i bawiąc się na magicznym dywanie. A w naszej szkolnej salce fitness przeszliśmy przygotowany trening do ostatniej niespodzianki - zajęć „W górę Hop!” na trampolinach w Jump Heaven. I znowu wyskakaliśmy siódme poty, dlatego na zakończenie wszyscy dla ochłody zjedli lody.

Na pożegnanie uczestnicy otrzymali kolorowe pamiątkowe dyplomy, które pozwolą wspominać ten radosny i bez troski czas zabawy.

Nie możemy zapomnieć o podziękowaniach: dla dzieci za uśmiech cieplejszy od słońca, dla pani wicedyrektor Jolanty Bajor za zaplanowanie całej półkolonii, dla Ośrodka Integracji i Pomocy Społecznej w Ozimku za wsparcie, dla pań kucharek za niebo na talerzu i dla nauczycielek za wspólne chwile, nawet w wakacje. Do zobaczenia we wrześniu!

Iwona Wałęga-Wójcik

Dmuchańce w Galerii „Motyw”

Po dwuletniej, pandemicznej przerwie, Galeria „Motyw” przy Szkole Podstawowej nr 3 w Ozimku znowu zaprosiła absolwentów szkoły na wernisaż wystawy ich twórczości plastycznej. 10 czerwca uczniowie, ich rodzice oraz zaproszeni goście mogli obejrzeć „Wystawę z dmuchańcami”, przygotowaną przez nauczycielkę plastyki **Joannę Dubiel-Stonogę**, a złożoną z namalowanych lub narysowanych dmuchańców.

Podatne ruchom powietrza rośliny wypełniły obszar papieru oraz powierzchnię płóci,

prac powstałych na zajęciach plastyki w klasie siódmej, ponieważ w ósmych klasach nie ma już tego przedmiotu w programie nauczania. Tworząc je uczniowie odkrywali – nie do końca oczywiście – kształty i barwy delikatnego, filigranowego i zwiewnego dmuchańca, który w swojej tajemnicy zarysowuje się wyraźnie jako stabilny w przestrzeni. Dmuchańce były także bohaterem mistrzowskich kadrów nauczycielki **Zuzanny Szulc**, której fotografia została uwikłana w wielość symbolicznych treści i ukrytych znaczeń.

Wernisaż był okazją do wręczenia absolwentom Nagród Dyrektora „Za postawę twórczą i osiągnięcia artystyczne”. Otrzymało je 35 uczennic i uczniów, a dyplomy wręczał im dyrektor SP nr 3 **Dariusz Górniaszek**. Oprawę muzyczną wernisażu przygotował nauczyciel **Arnold Bonk**, a piosenki nawiązujące do przewodniego tematu wystawy śpiewały siódmoklasistki **Lena Biskup** i **Hanna Adamiec** oraz **Amelia Kita**, która ukończyła naukę w klasie ósmej.

Janusz Dziuban

Zakończenie roku szkolnego w Zespole Szkół

W piątek 24 czerwca uroczystie zakończyliśmy w Zespole Szkół w Ozimku rok szkolny 2021/2022. Po dwuletniej przerwie spowodowanej pandemią, uroczystość odbyła się w ozimskim Domu Kultury.

Przypomnę, że nasz Zespół Szkół dwukrotnie w ciągu roku szkolnego organizuje uroczyste zakończenia – w ostatni piątek kwietnia – jest to czas zakończenia klas maturalnych, oraz w czerwcu – na zakończenie nauki. Tym razem pożegnaliśmy absolwentów szkoły branżowej-I stopnia, byli to uczniowie z trzech klas trzecich wielozawodowych. Kształcili się w bardzo różnych zawodach takich jak np. mechanik pojazdów samochodowych, blacharz, sprzedawca, fryzjer, cukiernik, ślusarz, elektryk, monter elektroniki i jeszcze wielu innych.

Wychowawcami klas byli **Krzysztof Mięka** oraz **Barbara Tuła**. Podczas ceremonii uczniowie-absolwenci otrzymali z rąk dyrektora **Dariusza Bigasa** i wychowawców świadectwa ukończenia szkoły. Tytuł Najlepszy Uczeń Branżowej Szkoły I stopnia uzyskała **Monika Kuliberda** z klasy 3Bg. Tytuł ten nadaje Starosta Opolski, a uczeń i rodzice otrzymują listy gratulacyjne i okolicznościowe upominki fundowane przez Powiat Opolski.

Podczas piątkowego zakończenia dyrektor ZS uroczystie wręczył najlepszym uczniom świadectwa z wyróżnieniem. Oto najlepsza trójka z najwyższą średnią ocen: **Aleksandra Jasińska** ze średnią ocen 5,35, **Magdalena Deja** – 5,23 oraz **Marta Rakowska** – 5,05. Gratulujemy!

Jak co roku, szkoła przyznaje najlepszym uczniom stypendia naukowe i sportowe. Kryteria przydziału to najwyższe średnie ocen, aktywność, zaangażowanie w życiu szkoły, sukcesy sportowe i przynajmniej bardzo dobre zachowanie. Najlepsi

stypendiści otrzymali stypendia w kwocie 496 złotych! Oto lista stypendystów minionego roku szkolnego – stypendium naukowe: **Halina Bąk, Patrycja Bromer, Bożena Bul, Magdalena Deja, Michela Deja, Natalia Dołęgowska, Zuzanna Dołęgowska, Oskar Dudek, Aleksandra Jasińska, Monika Kuliberda, Kacper Machulak, Wiktoria Machulak, Wiktorja Panicz, Maciej Rogowski, Marta Rakowska, Denis Rychlikowski, Jessica Sander, Szymon Stochmialek, Paweł Świętek, Katarzyna Wiercińska, Karol Wojdyła i Klaudia Wyżgała.**

Najlepsi sportowcy nagrodzeni stypendiami to: **Piotr Dziobek, Michał Geres, Szymon Hreczuch, Maciej Kuźniak, Zuzanna Smolnik, Adam Sordoń i Karol Wojdyła.**

Kulminacyjnym momentem uroczystości zakończenia roku szkolnego była projekcja

filmu, którego fabuła nawiązuje do znanego musicalu *The Greatest Showman*. Produkcja klipu rozpoczęła się w październiku 2021 roku, gdy na spotkaniu w ramach zajęć pozalekcyjnych z multimediami powstał pomysł szkolnego teledysku. Na kolejnych zajęciach zaangażowani uczniowie poznawali i zdobywali umiejętności niezbędne do pracy z kamerą, sprzętem oświetleniowym, dźwiękowym oraz montażowym. Głównym mentorem projektu był nasz nauczyciel przedmiotów zawodowych z branży fotograficznej **Michał Kokot**. Po długich dniach zdjęciowych i równie absorbującej postprodukcji, powstał profesjonalny teledysk pt. „*The Greatest Show - Krew, pot i łzy*”, do którego obejrzenia serdecznie zachęcamy. Video znajduje się na naszym kanale w serwisie YouTube.

Tomasz Ciekalski

Pożegnali żłobek

Pożegnanie to czas niezapomniany zarówno dla dzieci, rodziców jak również dla dyrektora, opiekunek i wszystkich pracowników żłobka.

W miesiącu czerwcu miało miejsce pożegnanie naszych najstarszych wychowanków, którzy od września powędrują do przedszkola. Birety absolwentów i dyplomiki na pożegnanie otrzymały dzieci z grup Słoneczka, Żabki i Pszczółki.

„Wszystko się kiedyś zaczyna i wszystko się kiedyś kończy”. Drogie dzieci, wasza pierwsza przygoda – żłobek, którą rozpoczęłyście dobiegła końca. Wszystko co was w żłobku spotkało, spotkało was po raz pierwszy w życiu, a wszystko co pierwsze, przeżywa się najmocniej. Stałyście się samodzielne, odważne, kreatywne, pełne niespożytej energii i ciekawe świata. Życzymy wam samych dobrych dni, wspaniałych wychowawców, którzy pomogą wam rozwijać wasze pasje i zainteresowania,

przyjaźni zawartych na długie lata, powodzenia w przedszkolu i w dalszej edukacji.

Dziękujemy wszystkim rodzicom, którzy nam zaufali powierzając naszej opiece swoje dzieci, życząc powodów do dumy z rozwoju i postępów swoich pociech. Mamy nadzieję, że w nowym środowisku spotkają się ze zrozumieniem i wsparciem. Dziękujemy za każdy uśmiech i dobre słowo.

Małgorzata Fornalska

Podziękowania

Szanowni Państwo, po 30 latach pracy w Przedszkolu Publicznym nr 5 w Krasiejowie, pełniąc funkcję dyrektora tej instytucji, nadszedł moment, by spojrzeć na świat z innej perspektywy.

Przez te kolejne lata „gościliśmy” wiele roczników i już dwa pokolenia przedszkolaków, starając się, by wszyscy czuli się w przedszkolu bezpiecznie jak w domu, realizując wraz z moim zespołem z dużymi sukcesami zadania edukacji przedszkolnej.

Drodzy Nauczyciele, Koleżanki, pragnę podziękować wam za zawsze duże zaangażowanie i wytrwałość w podejmowaniu nowych wyzwań, które zmieniały model edukacji przedszkolnej i odpowiadały na współczesne zapotrzebowania. Dziękuję za waszą ciężką pracę, zrozumienie i poświęcenie dla dobra naszych przedszkolaków i bardzo już licznych absolwentów.

Szanowni Rodzice, w sposób szczególny pragnę podziękować rodzicom, którzy wspierali nas w trudnym dziele wychowania i nauczania, wykazali uważność na sygnały płynące z przedszkola i potrafili odnaleźć płaszczyznę porozumienia i wzajemnego zrozumienia. Dziękuję za wielki dar serca, zaangażowanie, poświęcony czas i wkład pracy w tworzenie przestrzeni materialnej i emocjonalnej odpowiadającej potrzebom dzieci. Zawsze pozostaną w mojej pamięci rodzice czyniący wiele dobrego, skromni, pomagający bez wielkich słów i rozgłosu.

Dziękuję Pracownikom obsługi, waszą pracę doceniają wszyscy – dzieci, rodzice i nauczyciele. Dzięki waszemu zaangażowaniu przedszkole mogło zawsze sprawnie funkcjonować. Było czysto, zdrowo, przyjemnie i bezpiecznie.

Kochane Przedszkolaki – jestem z was dumna i gratuluję wam osiągniętych sukcesów małych

i dużych, bo ich miara dla każdego z was jest inna, zaś kolejni absolwenci mogą ze spokojem podjąć od września naukę w szkole. Ciężką pracą nabyli potrzebne umiejętności i doskonale wiedzą, że do sukcesów nie ma żadnej windy – trzeba iść po schodach.

Dziękuję przedstawicielom lokalnych organów, instytucji i firm z Krasiejowa i Krzyżowej Doliny za wieloletnią współpracę, dostrzeganie naszych potrzeb, pomoc, życzliwość i wsparcie.

Przedszkole w Krasiejowie było moim miejscem, w którym rozwijała się moja droga zawodowa, ale też było moją pasją. Zostawiam tam znaczną część mojego dorobku twórczego i mojego życia.

Do zobaczenia w innym miejscu i czasie.

Elżbieta Kwapisz

Sezon 2022/23 rozpoczęty – piłkarze znów na boiskach

W sierpniu zespoły seniorów z gminy Ozimek rozpoczęły piłkarski sezon 2022/23.

Na poszczególnych szczeblach rozgrywek reprezentują nas cztery kluby, wystawiające pięć seniorskich drużyn: **KS Małapanew Ozimek** zakończył poprzedni sezon na 4.

IV liga „BS Leśnica”

Kolejka 1 – 13.08.2022 godz. 15:00
KS Małapanew Ozimek – OKS Odra II Opole
Kolejka 2 – 17.08.2022 godz. 18:00
LZS Starowice Dolne – KS Małapanew Ozimek
Kolejka 3 – 20.08.2022 godz. 17:00
KS Małapanew Ozimek – LZS Piotrówka
Kolejka 4 – 27.08.2022 godz. 17:00
LKS Porawie Większyce – KS Małapanew Ozimek
Kolejka 5 – 03.09.2022 godz. 16:30
KS Małapanew Ozimek – LZS Walce
Kolejka 6 – 10.09.2022 godz. 16:30
MKS Gogolin – KS Małapanew Ozimek
Kolejka 7 – 17.09.2022 godz. 16:00
KS Małapanew Ozimek – MKS Ruch Zdzeszowice
Kolejka 8 – 24.09.2022 godz. 16:00
KS Małapanew Ozimek – KS Fortuna Głogówek
Kolejka 9 – 01.10.2022 godz. 15:30
LZS Victoria Chrościce – KS Małapanew Ozimek
Kolejka 10 – 08.10.2022 godz. 15:00
KS Małapanew Ozimek – SKS PPO Piast Strzelce Opolskie
Kolejka 11 – 15.10.2022 godz. 15:00
KS Unia Krapkowice – KS Małapanew Ozimek
Kolejka 12 – 22.10.2022 godz. 14:30
KS Małapanew Ozimek – LKS Skalnik Gracze
Kolejka 13 – 29.10.2022 godz. 14:30
OKS Olesno – KS Małapanew Ozimek
Kolejka 14 – 05.11.2022 godz. 13:30
KS Małapanew Ozimek – KS Polonia Głubczyce
Kolejka 15 – 12.11.2022 godz. 13:30
LZS Stegu Start Jelowa – KS Małapanew Ozimek

miejscu w tabeli IV ligi z dorobkiem 60 pkt. (76;52). Występujący w grupie I klasy okręgowej **KS Krasiejów** ukończył sezon na 6. miejscu, zdobywając 53 pkt. (107;79). W klasie B występowały trzy nasze drużyny, które w sezonie 2021/22 zajęły następujące miejsca: 2. **KS Szczedrzyk** – 48 pkt. (74;27), 3. **LZS Grodziec** – 42

Klasa Okręgowa – Grupa 1

Kolejka 1 – 13.08.2022 godz. 17:00
KS Krasiejów – NKS Start Namysłów
Kolejka 2 – 17.08.2022 godz. 18:00
KS Krasiejów – LZS Kuniów
Kolejka 3 – 20.08.2022 godz. 17:00
KS Skarbimierz – KS Krasiejów
Kolejka 4 – 27.08.2022 godz. 17:00
KS Krasiejów – LKS Silesius Kotórz Mały
Kolejka 5 – 03.09.2022 godz. 16:30
KS Unia Kolonowskie – KS Krasiejów
Kolejka 6 – 10.09.2022 godz. 16:30
KS Krasiejów – LMKS Piast Gorzów Śląski
Kolejka 7 – 17.09.2022 godz. 16:00
SKF Tor Dobrzeń Wielki – KS Krasiejów
Kolejka 8 – 24.09.2022 godz. 16:00
KS Krasiejów – SSTIR LZS Mechnice
Kolejka 9 – 01.10.2022 godz. 15:30
LKS Polonia Karłowice – KS Krasiejów
Kolejka 10 – 08.10.2022 godz. 15:00
KS Krasiejów – KS Iprime Bogacica
Kolejka 11 – 15.10.2022 godz. 15:00
FC Chronstau–Chrząstowice – KS Krasiejów
Kolejka 12 – 22.10.2022 godz. 14:30
KS Krasiejów – LKS Naprzód Jemielnica
Kolejka 13 – 29.10.2022 godz. 14:30
GZ LZS Łubniana – KS Krasiejów
Kolejka 14 – 05.11.2022 godz. 13:30
KS Krasiejów – LZS Skorogoszcz
Kolejka 15 – 12.11.2022 godz. 13:30
LZS Ligota Turawska – KS Krasiejów

pkt. (66;35), 6. **KS II Krasiejów** – 39 pkt. (62;49). Żadna z drużyn nie uzyskała więc awansu, ale i nie spadła ze swojej klasy rozgrywkowej, rywalizując w nich również w nowym sezonie. Poniżej zamieszczamy informacje o poszczególnych drużynach oraz terminarze jesiennej rundy, zapraszając kibiców na boiska piłkarskie.

Klasa B – Grupa VI

Kolejka 1 – 21.08.2022 godz. 17:00
LZS Burza Kosorowice – LZS Grodziec
LZS Zimna Wódka – KS Szczedrzyk
KS II Krasiejów – LZS Sokół Leśnica
Kolejka 2 – 28.08.2022 godz. 17:00
KS Szczedrzyk – KS II Krasiejów
LZS Grodziec – LZS Kadłubiec
Kolejka 3 – 04.09.2022 godz. 16:30
LZS Zimna Wódka – LZS Grodziec
KS II Krasiejów – LZS GKS Izbicko–Otmice
LZS Sokół Leśnica – KS Szczedrzyk
Kolejka 4 – 11.09.2022 godz. 16:30
LKS Plon Błotnica Strzelecka – KS Szczedrzyk
LZS Grodziec – KS II Krasiejów
Kolejka 5 – 18.09.2022 godz. 16:00
KS II Krasiejów – LZS Adamietz Kadłub
LZS Sokół Leśnica – LZS Grodziec
KS Szczedrzyk – LZS GKS Izbicko–Otmice
Kolejka 6 – 25.09.2022 godz. 16:00
LZS Grodziec – KS Szczedrzyk
LKS Błękitni Rozmierz – KS II Krasiejów
Kolejka 7 – 02.10.2022 godz. 15:30
KS II Krasiejów – LKS Victoria II Żyrowa
KS Szczedrzyk – LZS Adamietz Kadłub
LZS GKS Izbicko–Otmice – LZS Grodziec
Kolejka 8 – 09.10.2022 godz. 15:00
LKS Plon Błotnica Strzelecka – LZS Grodziec
LKS Błękitni Rozmierz – KS Szczedrzyk
LZS Fiorentina Kamex Nakło – KS II Krasiejów
Kolejka 9 – 16.10.2022 godz. 15:00
KS II Krasiejów – LKS Źródło Krośnica
KS Szczedrzyk – LKS Victoria II Żyrowa
LZS Grodziec – LZS Adamietz Kadłub
Kolejka 10 – 23.10.2022 godz. 14:30
LKS Błękitni Rozmierz – LZS Grodziec
LZS Fiorentina Kamex Nakło – KS Szczedrzyk
LZS Burza Kosorowice – KS II Krasiejów
Kolejka 11 – 30.10.2022 godz. 14:00
KS II Krasiejów – LZS Kadłubiec
KS Szczedrzyk – LKS Źródło Krośnica
LZS Grodziec – LKS Victoria II Żyrowa
Kolejka 12 – 06.11.2022 godz. 13:30
LZS Fiorentina Kamex Nakło – LZS Grodziec
LZS Burza Kosorowice – KS Szczedrzyk
LZS Zimna Wódka – KS II Krasiejów
Kolejka 13 – 13.11.2022 godz. 13:30
KS II Krasiejów – LKS Plon Błotnica Strzelecka
KS Szczedrzyk – LZS Kadłubiec
LZS Grodziec – LKS Źródło Krośnica

KS Małapanew Ozimek

Nowowy sezon rozgrywek w IV lidze rozpoczął się 13 sierpnia. W meczu inauguracyjnym Małapanew zmierzyła się na własnym boisku z Odrą II Opole, a mecz ten zakończył się bezbramkowym remisem. W okresie przygotowawczym piłkarze rozegrali cztery sparingi, uzyskując następujące wyniki: LZS Starowice – Małapanew Ozimek 1:2, PoRaWiem Większyce – Małapanew Ozimek 2:3; Piast Strzelce Opolskie – Małapanew Ozimek 2:1, Małapanew Ozimek – Foto Higiena Błyskawica Gać 3:2. W meczu 1/32 wojewódzkiego finału Pucharu Polski zespół

hutników zmierzył się ponownie z PoRaWiem Większyce, przegrywając 1:2.

Kadra KS Małapanew

Bramkarze: Maciej Turek, Kacper Łuczaj; obrońcy: Adam Słowik, Krzysztof Kwiatkowski, Bartosz Grześkiewicz, Patrick Riemann, Maciej Wieczorek, Bruno Gos, Daniel Cieśla, Patryk Sowiński; pomocnicy: Kacper Pudlik, Michał Bienias, Tomasz Wróblewski, Vitalii Kiriakov, Konrad Górniaszek (kapitan), Dominik Krajewski, Michał Wróbel, Dominik Marzec; napastnicy: Sebastian Kuchta, Kacper Kamiński, Paweł Kubiak, Pavlo Koval,

Paweł Marzec, Piotr Marzec. Trener: Wojciech Ścisło, kierownik drużyny: Oliwier Nadolny, kierownik honorowy: Leon Brylczak. Przybyli: Maciej Turek (Polonia Głubczyce), Daniel Cieśla (Górnik Zabrze), Dominik Krajewski (Fase Szczecin), Michał Wróbel (Odra Opole). Ubyli: Michał Walotek (TOR Dobrzeń Wielki), Bartosz Trębacz (LKS Pawłów), Michael Komor (GZ LZS Śląsk Łubniany), Mateusz Gruszka (LZS Victoria Chrościce), Tomasz Suchecki (LZS Victoria Chrościce), Oliwier Studenny (LZS Victoria Chrościce).

Janusz Dziuban

KS Krasiejów

Pierwsza drużyna KS Krasiejów rozpoczęła przygotowania do sezonu 12 lipca. Zawodnicy trenowali na boisku w Krasiejowie i Mnichusie oraz rozegrali 4 sparingi: KS Krasiejów – Unia Raszowa-Daniec 9:6, KS Krasiejów – LZS Ligota Turawska 7:2, KS Krasiejów – Sparta Lubliniec 3:1, KS Krasiejów – Unia Krapkowice 3:5. W meczu 1/32 finału wojewódzkiego Pucharu Polski przegrali 0:3 ze Śląskiem Łubniany.

Kadra KS Krasiejów

Bramkarze: Dominik Cuper, Bartłomiej Górecki, Sebastian Kokot; obrońcy: Damian Dobrzyński, Maciej Możdżeń, Marcus Podkova, Szymon Puzik, Markus Salzburg, Damian Serwuszok, Mateusz Świerc, Bartłomiej Widera; pomocnicy: Marek Gajda, Błażej Konop, Adrian Kotyś, Bartosz Kuczer, Brajan Lipp, Mateusz Krawczyk, Dawid Makulski, Marcel Molendowski, Jakub Mroszczyk, Jan Sobota, Piotr Słupik, Dominik Szwugier, Marek Szymczyk; napastnicy: Patryk Foks, Edmund Machnik, Kamil Salatycki, Szymon Wrzeciono. Trener: Mateusz Pinkawa, II trener: Mateusz Świerc, kierownik drużyny: Rafał Piechaczek. Przybyli: Bartłomiej

Górecki (Skalnik Gracze), Mateusz Krawczyk (1.FC Chronstau Chrzastowice), Edmund Machnik (Odra II Opole), Szymon Wrzeciono (LZS Skorogoszcz). Ubyli: Krzysztof Dada (Unia Kolonowskie), Patryk Kałka (LZS Piotrówka), Roman Mainka (Naprzód Jemielnica), Daniel Serwuszok

(1.FC Chronstau Chrzastowice), Michał Szyguła (Piomar Tarnów Opolski-Przywory).

Na zdjęciu: KS Krasiejów – skład wyjściowy na mecz wojewódzkiego Pucharu Polski.

Janusz Dziuban

KS Szczedrzyk

Drużyna rozpoczęła przygotowania do sezonu od 19 lipca. Zawodnicy spotykali się dwa razy w tygodniu na obiekcie w Szczedrzyku. Rozegrane zostały również dwa sparingi: z LZS Staniszcze Wielkie (wygrana 6:4) oraz z drużyną SKS Chmielowice (wygrana 9:1). Nowy sezon rozgrywek piłkarze ze Szczedrzyka rozpoczną 21 sierpnia wyjazdowym meczem z LZS-em Zimna Wódka.

Kadra KS Szczedrzyk

Bramkarze: Szymon Weinzettel, Michał Polednia, Mirosław Wieszołek; obrońcy: Oliver Czech, Dawid Wiesiołek, Wiktor, Włodarczyk, Michał Madela, Kevin Grytz, Tobiasz Buhl, Piotr Konieczny, Andrzej Sobota, Jonasz Borowski, Marcin Piątek; pomocnicy: Robert Bajor, Kamil Wróblewski, Rafał Fuhl, Aleksander Gałczyński, Adam Szyporta, Paweł Słowik, Tomasz Wiciak, Grzegorz Wieszołek; napastnicy: Daniel Golański, Damian Pysz, Michał Fijałkowski, Kornel Silicki, Łukasz Kuczer, Thomas Felix. Trener: Michał Fijałkowski, II trener: Łukasz Kuczer,

kierownik drużyny: Wiktor Włodarczyk. Przybyli: Damian Pysz, Kevin Grytz (z drużyny juniorów), Piotr Konieczny (Silesius Kotórz Mały), Robert Bajor (wolny transfer). Ubyli: Rafał Grobosz (sprawy prywatne),

Dawid Grobosz (kontuzja), Kamil Niemczyk (kontuzja), Kamil Ryba (powrót z wypożyczenia).

Janusz Dziuban

LZS Grodziec

Okres przygotowawczy do rundy jesiennej zespół rozpoczął 14 lipca, trenując 2 razy w tygodniu na własnych obiektach. Rozegrano 4 mecze sparingowe: z LKS Sieraków Śląski 6:1, z KS Orzeł Pawonków 3:5, z LZS Staniszcze Wielkie 3:2 i z KS Start Dobrodzień 1:4. Ze względu na renowację boiska przeprowadzaną przez MOSiR Ozimek, sparingi rozgrywane były na wyjazdach. Wszyscy dotychczasowi przeciwnicy były to drużyny grające w A klasie. Do rozegrania pozostał ostatni sparing na własnym boisku z LZS Zębówice (oleska B-klasa).

Kadra LZS Grodziec

Bramkarze: Daniel Piechota, Aleksander Sitnik, Dawid Wróbel; obrońcy: Marcin Sitnik, Adam Pastuch, Kacper Machulak, Szymon Łuczko, Kamil Dota, Marek Matusz, Karol Wojdyła; pomocnicy: Michał Kasperski, Juliusz Grabowski, Tomasz Grabowski, Paweł Kotyś, Dawid Ogorzałek, Maciej Kuźniak, Krzysztof Soszka; napastnicy: Myrosław Demchenko, Piotr Pietras, Marcel Szyszka, Kamil Milczarek, Wojciech Żaczek. I trener: Karol Mroszczyk, II trener: Michał Grabowski, kierownik drużyny: Krzysztof Czech. Przybyli: Karol Wojdyła, Dawid Ogorzałek, Maciej Kuźniak, Wojciech Żaczek (wszyscy z MGKS Ozimek). Aleksander

Sitnik (wznowił treningi). Ubyli: Artur Długoszewski, Grzegorz Hentschel (Unia Lubeko).

Prezes Michał Grabowski i zarząd klubu dziękują wszystkim sponsorom i darczyńcom: Gminie Ozimek i Panu burmistrzowi Mirosławowi Wieszołkowi. Firmom: TM-Service,

A&PBUDPROM, BasenComplex, Auto-Garaż. Kibicom dziękuję za dotychczasowe wsparcie i liczy, że w nowym sezonie będą jeszcze mocniej wspierać klub. Na zdjęciu: LZS Grodziec

Janusz Dziuban

Cyklista na Velo Baltica

Rowerzyści z grupy rowerowej Cyklista ze Stowarzyszenia "Nasz Grodziec" 22 lipca wyruszyli w kolejny rajd rowerowy. Początkowo trasa miała przebiegać po drogach Ukrainy (obwód wołyński oraz rówieński), niestety atak Rosji na Ukrainę pokrzyżował nam plany. Zmuszeni zostaliśmy do wyboru innej równie atrakcyjnej trasy. Wybór padł na trasę rowerowa Velo Baltica. Jest to trasa, która wchodzi w skład większego projektu EuroVelo 10 (trasa rowerowa R10). Prowadzi ona wzdłuż morza Bałtyckiego. Przebieg trasy pokrywa się częściowo ze szlakiem Żelaznej Kurtyny EuroVelo 13. Trasa rozpoczyna się w Świnoujściu, a kończy w Elblągu. Na nasze potrzeby koniec trasy został nieco zmieniony – my zamiast do Elbląga ruszyliśmy na Hel.

Z Grodzca wyjechaliśmy późnym popołudniem 22 lipca. Wieczorem wszystkie auta zameldowały się w Międzyzdrojach na miejscu pierwszego noclegu. W sobotę rowerami udaliśmy się do Świnoujścia na przejście graniczne

z Republiką Federalną Niemiec by oficjalnie rozpocząć, 9 już, rajd rowerowy.

Trasa rajdu pozwoliła nam na odwiedzenie takich miast, jak: Świnoujście, Międzyzdroje, Międzywodzie, Dziwnów, Dziwnówek, Jarosławiec, Ustka, Łeba, Karwin, Władysławowo, Hel... a to tylko kilka z kilkudziesięciu miast i miasteczek, które zwiedziliśmy. Oprócz wyżej wymienionych szlak prowadzi przez przepiękne tereny zielone: Woliński Park Narodowy, Słowiński Park Narodowy, Rezerwat przyrody Helskie Wydmy.

Jeśli komuś to za mało, trasa raczyła również innymi atrakcjami, m.in.: Muzeum Obrony Wybrzeża, Muzeum Helu, Podziemne Miasto na wyspie Wolin, Fort Zachodni w Świnoujściu, Muzeum Wsi Słowińskiej w Klukach czy rozsiane po całym Pomorzu latarnie morskie, z czego najwyższa jest w Świnoujściu (jest to również najwyższa na świecie latarnia wybudowana z cegły). Opisując miejsca nie może zabraknąć paru słów o ruinach gotyckiego Kościoła pw. Św. Mikołaja wybudowanego na przełomie XIV i XV wieku w Trzęsaczu. Gdy powstawała ta budowla, odległość od morza

wynosiła prawie 2 km. Z każdym rokiem morze co raz bardziej pochłania ląd. Do dnia dzisiejszego zachowała się tylko południowa ściana kościoła. Świadomość, że za kilka lat to unikatowe miejsce może zniknąć z powierzchni ziemi nadaje mu niepowtarzalny urok.

Prawdę mówiąc było tak dużo atrakcji po drodze, że nie sposób wszystkie wymienić. Pogoda dopisała, i po dniu w siodle popołudniami mogliśmy cieszyć się z plaż, które przez cały dzień zapraszały nas do pozostawienia rowerów i wskoczenie w chłodne wody Bałtyku. Podróż zakończyliśmy 4 sierpnia, po przejechaniu około 650 kilometrów. Niewątpliwie był to jeden z najpiękniejszych rajdów, jakie udało nam się odbyć. Żal było wracać ale na otarcie łez mieliśmy już w głowach myśl, że za rok wracamy aby ukończyć to, co w tym roku zaczęliśmy. Cieszy nas to, że wyjazdy grupy Cyklista cieszą się popularnością wśród uczestników w różnym wieku (najstarszy uczestnik miał 72, a najmłodszy 2 lata), a turystyka rowerowa zyskuje na popularności.

Tomasz Furman

Rowerowo na hutniczym szlaku

Klub Turystyki Kolarskiej „AMATOR” Ozimskiego Oddziału PTTK, przy merytorycznym udziale członków Stowarzyszenia Dolina Małej Panwi, zrealizował pierwszą część jednego z punktów swojego rocznego programu wyjazdów. W sobotni poranek 30 lipca o godzinie 8.00 kilkuosobowa grupa rowerzystów wyruszyła z Ozimka szlakiem hutniczych ośrodków, zlokalizowanych kiedyś w całej dolinie Małej Panwi.

Rozpoczęliśmy od najbliższego nam Kraśniejowa, gdzie w miejscu firmy produkującej obecnie akcesoria sportowe, istniała kiedyś fryszernia (powstała w 1760 r.). To tam m.in. od 1815 do lat 50-tych XIX w. produkowano karabiny. Po zaprzestaniu produkcji, obiekty fryszerni zostały zakupione przez rodzinę Adametz i przekształcone w młyn, funkcjonujący do połowy XX w.

Kolejnym etapem był krótki przystanek na skrzyżowaniu dróg do Spóroka i Kadłuba, gdzie nasz prelegent **Józef Tomasz Juros** przypomniał fragment swojego wykładu o starożytnych szlakach handlowych wiodących przez nasze tereny, a były to ważne drogi zarówno o handlowym, jak też społecznym znaczeniu. Te szlaki to: Via Regia Lusitiae, Via Ambra i Via Solaria. Po tym przystanku ruszyliśmy dalej, by w Kadłubie-Piecu dowiedzieć się, iż był tam zlokalizowany jeden z największych wielkich pieców na naszym terenie, współpracujący z fryszernią. W sąsiednim Osieku mogliśmy zobaczyć smutne resztki byłej drutarni, do której żelazo dostarczane było z hut w Kolonowskiem, a droga którą je dowożono do dziś nazywa się drogą drutarską. Posłuchaliśmy też opowieści o rozległym systemie stawów

złożonych kiedyś przez Cystersów na bazie rzeki Jemielnicy. Ryby z tych stawów trafiały nawet do Rzymu.

Kolejny etap podróży wiódł przez Staniszcze Wielkie do Fosowskiego gdzie mieściła się huta Renarda. Niewiele śladów już tam zostało po tej hucie, jedynie dawny plac hutniczy, zarosnięty kanał hutniczy i mostek na nim z zabytkową balustradą. Fosowskie to także wspomnienie po hucie Vossowska. Stamtąd udaliśmy się do Kolonowskiego, gdzie zakład hutniczy funkcjonował od połowy XIX do lat 20-tych XX w. Dzięki uprzejmości **Gerarda Mańczyka**, mogliśmy zwiedzić bogatą w artefakty izbę regionalną mieszczącą się w byłym budynku dyrekcji huty. Huta w Kolonowskiem, wraz z hutami: Kowolowską, Michałowską i na Regolowcu, tworzyły kompleks hutniczy, którego właścicielem był hrabia Filip Collona. Z Regolowca leśnym traktem pojechaliśmy przez Kocią Górę w kierunku Zawadzkiego, by tam obejrzeć resztki dawnego (wybudowanego w latach 30-tych XIX w.) 6-kilometrowego kanału hutniczego zasilającego huty w Kolonowskiem. Przez **Liszczok** – gdzie także była huta Hr. Collona – pojechaliśmy dalej, by po drodze obejrzeć miejsca po hutach w Pietraszowie i Bzinicy (zabudowania wykonane

z żuźla hutniczego!). Po dojechaniu do Bąków mogliśmy się dowiedzieć, że żelazo z tutejszej huty dostarczano do Gwoździan, gdzie w gwoździarni (stąd też nazwa miejscowości) produkowano doskonałej jakości gwoździe trafiające m.in. do dużych stoczni w Odessie i Hamburgu.

Mieliśmy już sporo kilometrów w nogach, toteż jednogłośnie podjęto decyzję, że ostatnim miejscem jakie odwiedzimy, będzie Dobrodzień, tym bardziej, że pogoda pogarszała się nad wyraz szybko. Zatem po wysłuchaniu opowieści o zakładzie hutniczym w tym mieście ruszyliśmy w drogę powrotną. Dotarliśmy do Ozimka przejechawszy blisko 80 km, zmęczeni i przemoczeni, ale bogatsi o hutnicze opowieści. Na szczególną pochwałę zasługuje jedyna pani, która wybrała się z nami w tą nieprzewidywalną dla niej podróż i zaliczyła znaczny dystans – Pani **Angelika Pańczyk**. Organizatorzy – KTK „AMATOR” i SDMP mają nadzieję, że za tą odważną panią pójdą także inni i na kolejnym etapie naszych hutniczych przejażdżek będzie liczniejsza ekipa. O terminie drugiego etapu poinformujemy poprzez lokalne media.

Marek Musiał

Pociągiem i rowerem w znane i nieznanne

W dniu 7 sierpnia 2022 r. Zarząd Koła DFK Szczedrzyk-Pustków zorganizował dla członków koła wycieczkę pt. „Pociągiem i rowerem w znane i nieznanne“.

Wzdłuż Doliny Małej Panwi grupa uczestników starszych i młodszych przemierzyła około 50 km. Trasa rozpoczęła się w Szczedrzyku. Po dotarciu do Ozimka na stację PKP, wraz z rowerami, pojechaliśmy pociągiem do miejscowości Zawadzkie. Jak się okazało wiele osób już dawno nie jechało tym środkiem lokomocji.

W Zawadzkim wsiadliśmy spowrotem na rowery i ciekawość naszą wzbudził Zameczek Myśliwski „Malepartus” z 1856 roku, którego właścicielem po 1910 roku był hrabia Franz Hubert Thiele-Winckler z Mosznej.

Poruszając się dalej drogą leśną dojechaliśmy do miejsca idealnego na dłuższą przerwę. Mała polanka przy mostku łączącym brzegi Małej Panwi była miejscem naszego odpoczynku i słodkiego poczęstunku.

Kolejnym miejscem postoju była zabytkowa stodoła z 1920 roku, w pobliżu której znajduje się Letnia Leśna Izba Edukacyjno-Turystyczna. Uczestnicy pełni wróżen dotarli do Przystani Amazonka, gdzie czekał na nich ciepły posiłek.

Tuż obok znajduje się Wioska Indianka „Hocioka”. Z zainteresowaniem słuchając opowieści na temat życia i kultury narodu Indian uczestniczyliśmy w atrakcjach takich jak:

zwiedzania tipi, strzelanie z łuku, malowanie twarzy itd. Pełni energii wracając podziwialiśmy piękno otaczającej nas przyrody.

Wszystkim uczestnikom dziękujemy za udział i mile spędzony czas zachęcając do

udziału w kolejnych wyprawach. Projekt zrealizowano w ramach programu „Ożywienie Domów Spotkań 2022.”

Karina Piontek, Ewa Feliks

Kajakami po Budkowiczance

Jak co roku w pierwszy dzień wakacji, Ozimski Oddział PTTK zorganizował spływ kajakowy dostępny dla każdego chętnego. Zgodnie z tradycją co roku zmieniamy rzekę, na której odbywa się spływ. Ponieważ rok temu pływaliliśmy po Małej Panwi, więc w tym roku miał on miejsce na rzece Budkowiczance.

Spływ odbył się w dniu 25 czerwca, a wzięło w nim udział 12 osób, w tym 2 dzieci. Spływaliśmy od tzw. Grzędy przez Zagwizdzie do Murowa, w obszarze Stobrawskiego Parku Krajobrazowego. Płynęliśmy spokojną, płytką, wąską rzeką, pełną kwitnącej wodnej roślinności, z przerwą na kawę i ciasto u gospodarzy spływu. Impreza trwała około czterech godzin i zakończyła się grillem. Nie było żadnych stresujących sytuacji ani wywrotek, tak częstych rok temu na Małej Panwi.

Zapraszamy za rok na spływ po rzece Mała Panew, w stałym czerwcowym terminie.

Stanisław Pluta

Ogólnopolski zlot w Kołobrzegu

Po dwuletniej, uzasadnionej nieobecności przedstawicieli Ozimka w ogólnopolskich zlotach turystów kolarzy, została ona wznowiona w tym roku, na zlocie w Kołobrzegu, który odbył się w dniach 12-18 czerwca. Szkoda tylko, że mimo ogłoszenia nie zgłosił się nikt z naszej gminy. Towarzyszył mi Michał z innego regionu opolskiego, bo Rysiek z Ozimka, który był zgłoszony, uległ wypadkowi i nie mógł pojechać. Michał, który po raz pierwszy brał udział w tej rowerowej przygodzie, był bardzo dobrym kompanem.

Organizacja zlotu dla ponad 500 rowerzystów odbiegała organizacyjnie od zlotów sprzed pandemii. Kiedyś było jedno wspólne obozowisko, tym razem organizatorzy podali w regulaminie wcześniej zarezerwowane bazy noclegowe, które zostały zajęte w ciągu kilku dni. Dla pozostałych chętnych zostało szukanie noclegów na własną rękę, z czego i my musieliśmy skorzystać. Noclegi po przystępnych cenach udało się znaleźć na peryferiach Kołobrzegu, około 3 km od centrum. Pozostał problem dojazdu pociągiem PKP. Niestety nie udało się kupić biletów z Opolą, bo wszystkie

miejsca na rowery były zajęte. Na szczęście Michał dysponował samochodem z miejscem na rowery, więc problem został rozwiązany. Cały nasz majdan ładujemy w sobotę 11 czerwca rano i po sześciu godzinach jesteśmy na miejscu. Jeszcze tego samego dnia rowerami przecieramy szlak do miasta, meldując się w biurze zlotowym po swoje świadectwa za wpisowe. Jedziemy też przywitać się z morzem.

W niedzielę o godz. 10.00 wszyscy obecni już w Kołobrzegu zawitali na tutejszy stadion na uroczyste otwarcie zlotu z udziałem miejscowych władz oraz Komisji Turystyki Kolarskiej Zarządu Głównego PTTK. Od tej chwili na tydzień Kołobrzeg stał się stolicą polskiej turystyki rowerowej. Rowerzyści byli wszędzie – byli na przestrzeni wielu kilometrów wokół miasta. Każdy dostał program zlotu i tras do zwiedzania na terenie powiatu kołobrzесьkiego. Zwiedzanie odbywało się indywidualnie, bez przewodnika lub według własnego programu. Niestety, nikomu nie udało się zwiedzić terenu na północ od Kołobrzegu.

Pierwsza nasza trasa to fragment międzynarodowego szlaku rowerowego R10, czyli Eurovelo10, który ma zasięg wokół Bałtyku.

liczy on ponad 8500 km, a w Polsce 588 km. Jedziemy do Dźwirzyna, dalej Rogowo i wjazd na szlak pieszy przez szuwary obok jeziora Resko, aż do wioski Karcino i lokalnymi drogami do Kołobrzegu. W poniedziałek obieramy przeciwny kierunek szlaku R10 – Ustronie Morskie aż do ujścia rzeki Czerwona, która wpada do morza, dalej w głąb lądu drogami różnej trudności, aż do wioski Kukinia. Zaczęło nam się szukać i odwiedzić dwa dęby – pomniki przyrody w lesie kołobrzесьkim o powierzchni 35 km kwadratowych. Nie było to łatwe, bo do lasu wjechaliśmy z niewłaściwej strony, brnąc przez głębokie koleiny z błotem po kostki aż do właściwej drogi. Po paru kilometrach, klucząc w labiryncie dróg, odnajdujemy dąb Warcisław liczący 640 lat. Po lekturze historii dębu siadamy obok na posiłek. Około 2 km obok na azymut, bez oznaczeń w terenie, docieramy do mającego 800 lat dębu Bolesław, powalonego przez nawałnicę w 2016 r. Wracając kierujemy się do nieczynnego lotniska Babice i przez Podczele do bazy.

We wtorek panuje niekorzystna dla rowerzystów pogoda, ale jedziemy około 30 km pętlą po lewej stronie rzeki Parsęta przez Zieleniewo,

Korzystno, korzystając z lokalnych tras rowerowych i dróg leśnych, wjeżdżając w zakamarki osiedli skryte z dala od drogi. Środa, to lewa strona Kołobrzegu. Jedziemy tam, gdzie nasze rowery jeszcze nie były, przez nieznaną dla nas wioski, a że morze przyciąga lądujemy znowu w Dźwirzynie i trasą R10 wracamy do Kołobrzegu. Czwartek, to z kolei prawa strona rzeki Parsęta. Główny cel dnia to wioska Kłopotowo i kolejny pomnik przyrody dąb Barnim, który znajduje się na terenie miejscowego kościoła. Zaliczamy jeszcze tutejszy dworek – teren prywatny, ale wjeżdżamy bez przeszkód. Okazuje się, że odbywa się tutaj plener malarski z Niemiec, a przy okazji szefowa pleneru oprowadziła nas po całym obiekcie. Wracamy jak zwykle lokalnymi drogami za pan brat z naturą – kierunek Sianożęty, aby spotkać się z prezesem KTK „Amator” Grześkiem Burdą, który wraz z żoną wypoczywa w tutejszym ośrodku. Była miła pogawędka przy lodach i wspólna przejażdżka rowerami trasą R10 do Kołobrzegu. W piątek ostatnia trasa, już na luzie małe okrążenie z jednej strony rzeki Parsęta, aby przekroczyć rzekę w Ząbrowie. Zaliczamy kilka nowych miejscowości, wracamy do Kołobrzegu, a ostatnie godziny poświęcamy na pożegnanie z Bałtykiem. O godzinie 18.00 znów wszyscy spotykamy się na stadionie, na oficjalnym zakończeniu zlotu. Były miłe pożegnania ze znajomymi poznanymi w ciągu wielu lat, szczególne było przywitanie się szefem turystyki kolarskiej Ukrainy, który również uczestniczył w zlocie, było również 15 uczestników z Ukrainy.

Przez tydzień zwiedzaliśmy wszystko, co było możliwe z wysokości rowerowego siodełka.

Zabieramy ze sobą piękne krajobrazy i wrażenia, przed nami jeszcze ostatni nocleg, a w sobotę wielkie pakowanie do samochodu i wyjazd na drugą według planu KTK „Amator” tygodniową przygodę do Parku Narodowego „Ujście Warty” z bazą noclegową w Słońsku woj. lubuskie. Przy wjeździe do Słońska odwiedzamy Muzeum Parku Narodowego

i obowiązkowo kupujemy szczegółowe mapy okolic. Tygodniówka „Amatora” zaplanowana była w innym terminie, ale ponieważ oba rajdy odbyły się w tym rejonie Polski, aby nie tracić czasu na ponowny dojazd i oszczędzić trochę kasy, wyjazdy zostały ze sobą połączone.

Franciszek Wojczyk

Park Narodowy Ujście Warty

Ujście Warty jest najmłodszym Parkiem Narodowym w Polsce o powierzchni ponad 8 tys. ha. Został utworzony w 2001 r. dla ochrony unikatowych terenów podmokłych. Jest to jedyny nieleśny Park Narodowy oraz jedno z najważniejszych miejsc w Polsce pod względem ornitologicznym – największy rezerwat ptactwa w Europie.

Przyjeżdżamy do Słońska po południu, lokalizując się w „Agroturystyce przy Betonce”. Co ważne, do PN mamy kilkaset metrów. Pozwalamy sobie jeszcze na pieszy spacer po okolicy w upale, który będzie nam towarzyszył przez prawie cały tydzień. W niedzielę już rowerami, drogą Betonka jedziemy około 3 km ptasim szlakiem. Po drodze mijamy wieże obserwacyjne i jak okiem sięgnąć płaski zielony teren z naturalnym ciekim wodnym i bagna, mnóstwo ptactwa oraz gdzieniedzie pasące się krowy, które są naturalną kosiarką. Na końcu mała kryta wieżyczka obserwacyjna, a w środku dziesiątki gniazd jaskółek. Wracamy do bazy w drugim kierunku – szlakiem derkacza do stacji pomp,

dalej granicą po lewej PN, po prawej otulina PN, a zarazem park krajobrazowy o powierzchni 104 tys. ha. Po drodze Kłopotowo, jedyny prom przez Wartę, ale w niedzielę nieczynny, więc musimy jechać dalej około 10 km do drogi krajowej i wracać przez małe wioski otuliny Parku.

W poniedziałek jedziemy kilka km prawie po bezdrożach Parku, Znow jesteśmy zmuszeni wjechać na drogę krajową, nieprzyjazną dla rowerzystów. Dalej do Kostrzyna Nad Odrą i tutaj wjeżdżamy na półwysep, około 4 km drogą gruntową do miejsca, gdzie Warta łączy się z Odrą. Wracamy do Starego Miasta, w drodze powrotnej odwiedzamy dyrekcję Parku Narodowego, spacer po przyrodniczym ogrodzie zmysłów w Chyrzynie i powrót nie lubianą drogą do Słońska. We wtorek nagła zmiana ustalonego planu trasy z powodu kłopotów z rowerem Michała. Nie obeszło się bez odwiedzenia sklepu rowerowego w Kostrzynie, a po naprawie kierujemy się na północny wał PN wzdłuż Warty. Po drodze odwiedzamy skansen pszczelarstwa, na wysokości promu w Kłopotowie skręcamy do Witnicy, tam zwiedzamy Park Drogowaskazów i Słupów Milowych Cywilizacji – park tematyczny, w którym zebrano urządzenia i obiekty opisujące rozwój ludzkiej cywilizacji, od wynalazku koła, przez maszynę

parową, aż do anteny radiowo – telewizyjnej. Na 7 hektarach ekspozycji zgromadzono blisko 60 obiektów i kolekcja stale się powiększa. Zaskakują wykonane z metalu dziwaczne postaci diabłów, autentyczny drogowaskaz z podobizną Turka, czy gigantycznych rozmiarów rower. Wiele ze zgromadzonych eksponatów wiąże się z Witnicą – to tutaj przecież wykonano elementy pierwszej pruskiej (i jednej z pierwszych na świecie) maszyny parowej, z miejscowej kuźni pochodzi też specjalne urządzenia do podnoszenia i podkuwania koni.

Wracamy na prom, niestety ostatnia przeprawa była 10 minut temu i musimy nadrobić 10 km na most przez Wartę w Świerkocinie. Aby nadrobić czas zwiększamy tempo i nagle zza krzaków policja namierza nas radarem. Pytam policjanta czy przekroczyliśmy prędkość i żartuję, żeby podzielił mandat na pół, bo jesteśmy we dwójkę. Zbaczamy z ruchliwej drogi i przez małe osady otuliny PN wracamy do bazy. Tu ciekawostka – w tym rejonie zakupy możliwe są tylko w miejscowościach gminnych. W środę zmieniamy kierunek na południe od Słońska, jadąc według innej mapy. Piękna trasa rowerowa wiedzie lasami oraz obok kilku jezior do Osna Lubuskiego i okolic. Wszystko się zgadza oprócz oznakowań tras na mapie,

niezgodnych z rzeczywistością. Błądzimy i jedziemy przez większość czasu na azymut, oczywiście z przygodami. Jest późne popołudnie, a my w lesie i nie wiadomo gdzie. W czwartek, ostatni dzień rajdu, jedziemy okrężną trasą przez niezdojone jeszcze wioski: Czarnów, Żabice, Górzycy, do Kostrzyna Stare Miasto. Przekraczamy Odrę do Niemiec, odwiedzając najbliższe miasteczko Kietz i okolice, robimy u sąsiadów około 10 km. Wracając, po drodze odwiedzamy Twierdzę Kostrzyn nad samą Odrą. Jest to zespół fortyfikacji wzniesionych pomiędzy XV a XX w., obecnie odrestaurowany i udostępniony do zwiedzania.

Zdobywamy jeszcze jedyny taki w Polsce paszport „Rzeczpospolita Ptasia”. W 2002 r. powołano jedyne na świecie państwo, którego obywatelami są ptaki i ludzie, a prezydent składa przysięgę słowami: „Dobro Rzeczpospolitej Ptasiej i jego obywateli chodzących, brodzących, i latających będzie dla mnie najwyższym nakazem”. Przed nami ostatnia noc, wieczorem pożegnanie z gospodarzami przy grillu, a w piątek wielkie pakowanie do samochodu i wracamy na kolejne noclegi, już we własnych domach.

Franciszek Wojczyk

Rowerami wzdłuż Odry

Kontynuując nasze wyprawy rowerowe wzdłuż wielkich rzek Europy, po Wiśle, Łabie, Renie i Dunaju przyszła kolej na Odrę. W tym roku w wyprawie rowerowej wzięło udział dwóch turystów: Stanisław Pluta i Henryk Sitarz. Od 3 do 10 lipca pokonaliśmy około 960 kilometrów od źródeł Odry w Czechach do Świnoujścia.

Dzienne przejazdy wynosiły od 105 do 152 km. Spaliśmy na kampingach pod namiotami, w hotelach i obiektach agroturystycznych. Mielśmy okazję zwiedzić przynajmniej pobieżnie sporo miast usytuowanych wzdłuż trasy: Ostrawę, Racibórz, Opole, Brzeg, Oławę, Wrocław, Lubiąż, Ścinawę, Głogów, Zieloną Górę, Krosno Odrzańskie, Słubice, Frankfurt n/Odrą, Kostrzyn n/Odrą, Szczecin, Goleniów, Wolin, Międzyzdroje i Świnoujście.

Jazda odbywała się bezpiecznymi ścieżkami rowerowymi jak i drogami publicznymi, a nawet drogami krajowymi z dużym ruchem samochodowym. Najlepsze wrażenie wywarła na nas trasa po stronie niemieckiej od Frankfurtu aż pod Szczecin, biegnąca wałem powodziowym, ze stałą widocznością rzeki i terenów zielonych wzdłuż niej. Dużo ptactwa, szerokie widoki na przyrodę i cisza od cywilizacji dawały dużo satysfakcji. Utrapieniem stają się natomiast polskie miasteczka, gdzie dużym nakładem finansowym betonuje

się rynki i sady na nich rachityczne drzewka, które cień dadzą za 20-30 lat a teraz powodują, że place te świecą pustkami, gdyż ludzie uciekają z nich szukając cienia. Pozytywnie na tle innych miast wyróżniała się Zielona Góra, z jej centrum pełnym zieleni i ograniczeniami w ruchu samochodowym. Także Głogów wywarł na nas dobre wrażenie i widać w nim duże zmiany ulepszejące miasto.

Pogoda była prawie cały czas rowerowa, tzn. nie za gorąco i bez deszczu. Przeszkadzał nam tylko dosyć mocny wiatr, wiejący z boku lub w twarz. Kłopotliwa była także podróż powrotna pociągiem. W Opolu byliśmy wczesnym rankiem 11 lipca i stąd już mały skok rowerami do domu.

Stanisław Pluta